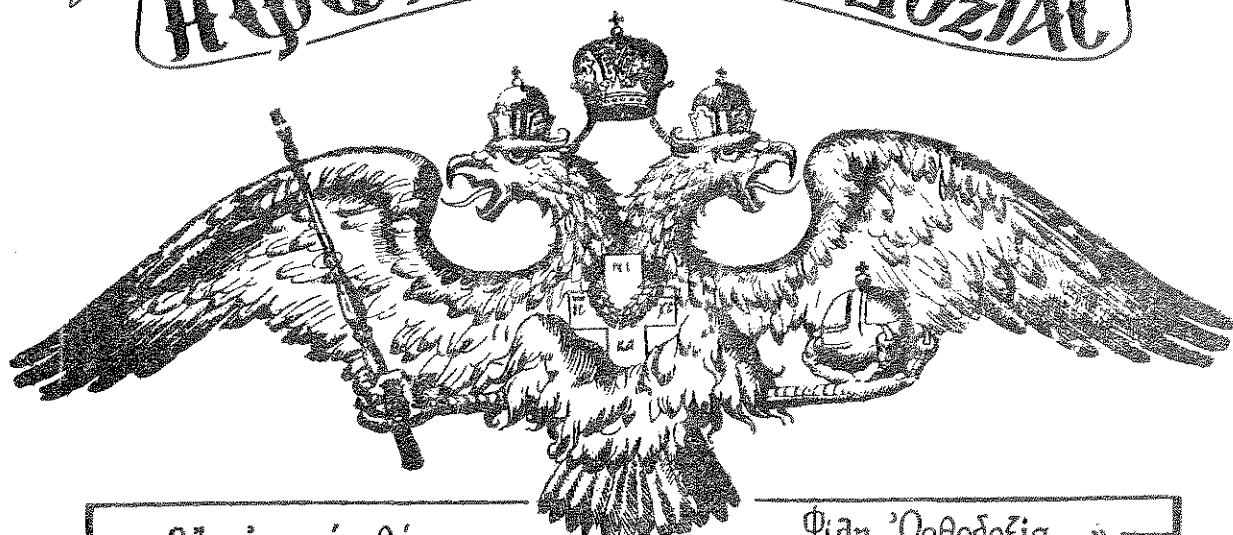

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΗΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

« Οὐκ ἀρνησόμεθά σε ...

Ψίλη Ὁρθοδοξία... »

15) ΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 659 — 660

Ἔτος ΚΖ... 15 Νομβρίου 1972 (Π.Ο.Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2

Γραφεῖα Κέντρου 32 — Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 628.280

Πραυτιὰ Συνεδριάσεων ἐν Ἀγίῳ Ὄρει

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΝΘ' ΤΑΚΤΙΚΗ

28.9.1972 (Παρασκευή)

Συνεδρούσης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐν ἀπουσίᾳ ... Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται :

1) Τὸ ἐπ' ἀριθ. 507/22.9.72 Σελτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα δι' οὗ ἀναγγέλλεται ἡμῖν ἀποστολὴ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων Νεαπόλεως καὶ Θάσου Κυρίου Ἀλεξάνδρου κατόπιν τηλεγραφήματος καὶ ἐκθέσεως ἡμῶν, συνεπεῖα τῆς σήμεως ἡμῶν μετὰ τοῦ Διοικητοῦ κ. Καραδημητρίου.

Ἀποφασίζεται ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῆς Α. Σεβασμιότητος, σήμερον προῶν ἀρρινωμένων, ἐν τῇ Ι. Ναῷ τοῦ Πρωτάτου καὶ δεξιώσις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ.

2) Γράμμα ἀπὸ 14.7.72 τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-

αρχίου εὐχαριστήριον διὰ τὴν συμμετοχὴν ἡμῶν εἰς τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ εἰς Κύριον ἐκδημίᾳ τοῦ Μ. Πατριάρχου Ἀθηναιῶνου τοῦ Α'.

Τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου ἀπὸ 22.9.72 Μετὰ ταῦτα διακόπτεται ἡ Συνεδρία καὶ πάντες ἐξῆλθον πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων Νεαπόλεως καὶ Θάσου Κυρίου Ἀλεξάνδρου, ἐκτάκτου Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου. Τὰ Μέλη τοῦ Ἱεροῦ Σώματος καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἐχαιρέτισαν τὴν Α. Σεβασμιότητα πρὸ τοῦ Κωδωνοστασίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν κωδωνοκρουσίᾳ, πάντες εἰσῆλθον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου, ὅπου ἐγένετο ἡ νενομισμένη τελετὴ. Ὁ Παντοκρ. Ἀντιπρόσωπος τῆς Ι. Μ. Διονυσίου Γ. Θεόκλητος προσεφώνησε τὴν Σεβ. Πατριαρχικὴν Ἐ-

Έαρχον καταλλήλως.

Ο Σεβ. Πατριάρχ. Έξαρχος απάντησε διά Λόγου, όστις πολυγραφηθείς έκοινοποιήθη ταίς είκοσιν Ιεραίς Μοναίς. Μετά την έν τώ Ιεροῦ Ναῶ τελετήν, ό Σεβ. Πατριάρχ. Έξαρχος καί άπαντες άνήλθον έν πομπή είς τό Ιεροκοινοτικόν Μέγαρον έν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν Συνεδριῶν καί Τελετῶν, όπου δεξιούται υπό τοῦ Αγ. Προτεπιστάτου καί προσεφέρθησαν άναμνητικά.

Τέλος έγέμετο δεκτόν όπως αύριον προΰσιν είς ἐπὶ τούτῳ Έκτακτον Συνεδρίαν, άρχίσουν, υπό τήν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Πατριαρχικοῦ Έξάρχου, αἱ ἐργασίαι τῆς Ι. Κοινότητος καί λήεται ἡ Συνεδρία. Οἱ Αντιπρ. Έπονται ύπογραφαί.

Συνεδρία Ξ' Έκτακτος

17.9.1972 (Σάββατον)

Συνελεύσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ιεράς Κοινότητος έν άπαρτία είς Έκτακτον αὐτῆς Συνεδρίαν συμπρόως τῇ προηγουμένη αποφάσει μετά τήν ὡς εἰδισται προσεσχὴν καλεῖται διά δύο αντιπροσώπων ό Σεβ. Πατριαρχικός Έξαρχος, Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Άλέξανδρος, όστις άκολουθοῦμενος υπό τοῦ Προπασυγγέλου Αὐτοῦ Πρωτ)ρον π. Παναγιώτου Ξανθοπούλου προσελθὼν προκαθίστηται καί υπό τήν προεδρίαν Αὐτοῦ συνεχίζεται ἡ συνεδρία καί αναγιγνώσκεται υπό τοῦ Αρχιερατικοῦ τῶν ὡς ἀπ' αὐτῷ 507)22.9.72 Σεπτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα ὁπορ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Δημητριος ἐλέω Θεοῦ Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέως Ρώμης καί Οἰκουμενικός Πατριάρχης. Οσιώτατοι Επιστάται καί Αντιπροσώποι τῆς Κοινότητος τοῦ Αγίου Όρους, τέκνα έν Κυρίῳ αγαπητά τῆς ἡμῶν Μετρούπολης, χάρις εἴη τῇ Τριῶν Οσιότητι καί εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ανηνέχθη τῇ Εκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς τε καί δι' ἐκθέσεως αὐτῆς ἡ Έκτακτος Διπλή Ιερά Σύναξις τοῦ Αγίου Όρους, ἑξαποσπασμένη τήν ἐπέμβασιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς αὐτόθι, συνεπεία, ὡς ἀναφέρεται ἐπελθούσης σήμεως μεταξύ τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν Οσιότητος Τριῶν καί τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Αγίου Όρους κ. Κανστ. Καρδαμητηροπούλου, δημιουργηθείσης ἐκρούθμου καταστάσεως.

Ἡ Αγία καί Ιερά Σύνοδος, ἐπιληφθεῖσα τοῦ αἰτήματος τούτου ἔκοιεν όπως πρὸς ταῖς ἄλλαις ἐνεργείαις τῆς Εκκλησίας ἔλθῃ αὐτόσε Έκτακτος Πατριαρχικός Έξαρχος, ὡς τοιοῦτον θεσθέντος τοῦ Ιεροστάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Άλέξανδρον πρὸς ἐπὶ τόπου ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως συγχρόνως δέ καί ἐρευνᾶν ἐπὶ τῶν ἐμφανιζομένων αὐτόθι ἐνίων ἀντιπαιδαρχικῶν καί ἀντικανονικῶν περιπτώσεων λειτουργῶν ἀρνούμενων τό μνημόσυνον τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος τοῦ Κανονικοῦ αὐτῶν Επισκόπου, ὡς καί τῆς περιπτώσεως μοναχῶν τινῶν τῆς Ιεράς Μονῆς Ἐσφιγμένου, ἐπιθυμούντων τήν ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῆς κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἀνωτάτης Εκκλησιαστικῆς Αρχῆς

τοῦ Αγίου Όρους, ἥτοι τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί τήν ὑπαγωγὴν αὐτῶν ἐπὶ ἄλλοτρίαν δικαιοδοσίαν, ἔξω ἀσφαλῶς τῶν ὁρίων τοῦ Αγίου Όρους εὐρισκομένην. Τήν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Εκκλησίας, ληφθεῖσαν έν τῇ ἀμερίστῳ στοργῇ αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Αγιονήμου Τόπου καί έν τῇ ἐπαύτῃ πνευματικῇ καί κανονικῇ αὐτῆς εὐθύνῃ ὅπως πάντα διεξάγονται «κατά τάξιν καί εὐσχημόνως» ἀνακοινούμενοι τῇ Οσιότητι ἡμῶν διά τοῦ παρόντος, προστρεπούμεθα αὐτὴν ὅπως ὑποδέξηται τὸν διαληφθέντα Έκτακτον Πατριαρχικὸν Έξαρχον Ιεροστάτον Μητροπολίτην Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Άλέξανδρον μετά πάσης τῆς τε τῷ Αρχιερατικῷ αὐτοῦ ἀξιώματι καί τῇ ἐκτάκτῳ ιδιότητι αὐτοῦ προσηκούσης τιμῆς, καί παράσχη αὐτῷ πᾶσαν διευκόλυνσιν καί συνεργασίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ σπουδαίας ἐκκλησιαστικῆς ἀποστολῆς, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ιεροῦ Τόπου.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καί τό ἄπειρον ἔλεος εἴη μετά τῆς Οσιότητος ὑμῶν. 1972 Σεπτεμβρίου 22 Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Διάκονος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ Σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ γράμματος ἠκούσθη υπό πάντων μετά τῆς δεούσης προσοχῆς καί εὐλαθείας μετ' ὃ ὁ Πανος. ἀντιπρόσωπος τῆς Ιεράς Μ. Αγίου Διονυσίου προσφωνεῖ καταλλήλως τήν Αὐτοῦ Σεβασμότητα. Μετά ταῦτα κατηρώσθη πῖναξ θεμάτων ἐξαγομένων κυρίως ἐκ τοῦ Σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος καί τῆς γενομένης διαλογικῆς συζητήσεως, ἐπεσημάνθησαν ὁρισμένα θέματα ἀπασχολούντα σοβαρῶς τὸν Ιερὸν ἡμῶν Τόπον ἥτοι:

Πρῶτον: Τὰ αἷτια διαφορίας τῆς Ιεράς Κοινότητος καί τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Πολιτείας.

Δεύτερον: Τὸ Μνημόσυνον τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἔγουν τοῦ Κανονικοῦ ἡμῶν Επισκόπου.

Τρίτον: Τὸ ἀναρρεῖν κανονικὸν ζήτημα τῆς Ιεράς Μονῆς Ἐσφιγμένου, ἀποκλινάσης είς τὸν λεγόμενον ζηλωτισμὸν. Ἦτοι περίπτωσις, συμφάνως τῷ Σεπτῷ Πατριαρχικῷ Γράμματι, μοναχῶν τινῶν τῆς Μονῆς ταύτης ἀποπειρομένων τήν ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῆς Κανονικῆς Εκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας, τῆς Ἀνωτάτης Εκκλησιαστικῆς Αρχῆς τοῦ Αγίου Όρους ἥτοι τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου καί τήν ὑπαγωγὴν αὐτῶν ἐπὶ ἄλλοτρίαν δικαιοδοσίαν ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Αγίου Όρους εὐρισκομένην.

Τέταρτον: Ἡ διαμορφουμένη Κατάστασις ἐξ ἐνίων ἀπάκτως κινουμένων καί ταρυσσόντων τήν γαλήνην τοῦ τόπου μοναχῶν αυτοκαλοκόμενων «ζηλωτῶν».

Πέμπτον: Αἵτησις τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς ἐπ'άνοδον είς τήν κανονικὴν Τάξιν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ μοναχισμοῦ, χαρὰ τῆς Μητροῦς Εκκλησίας καί δόξαν Θεοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμώτατος Πατριαρχικός Έξαρχος προτείνει, ὅπως ἐάν τις ἐκ τῶν Πανοσιολ. Αντιπροσώπων ἔχουσι νὰ προτείνωσι θέματα κοινῷ ἐνδιαφέροντος διά τὸν Ιερὸν (ἡμῶν) Τόπον εὐχαρίστως νὰ ὑποβάλωσι ταῦτα πρὸς ἀπὸ κοινῷ ἐξέτα-

σιν. Τούτων οὕτω γενομένων λύεται ἡ Συνεδρία.

Ὁ Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος

Ὁ Φίλιππον, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Ἀλεξάνδρος

Οἱ Ἀντιπρόσωποι. Ἐπικρατοὶ ὑπαρχοὶ

Συνεδρία ΕΒ' ἑκτακτῶς

19.9.1972 (Δευτέρα)

Συνεδροῦσης τῆς κατ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐν ἀπασίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππου, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλεξάνδρου, εἰς ἑκτακτον αὐτῆς Συνεδρίαν μετὰ τὴν ὡς εἴθισται προσειχὴν, ἀναγνώσιν καὶ ἐγκρίσιν τοῦ ἐν σχεδίᾳ πρακτικοῦ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας ἡ Ἱερὰ Σύναξις εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατὰ σείσαν ἐξέτασιν τῶν θεμάτων, ἀφ' ὧν προηγουμένως ὁ Σεβ. Ἅγιος Πρόεδρος ἀπεφώνησε τὴν κάτωθι σύντομον προσοχλήαν :

« Ἅγιοι Πατέρες, τὰ ὑπ' ὄψιν θέματα ὡς καὶ ἐξεῖνα τὰ ὁποῖα τυχόν θὰ ἐπιβληθῶν, ἅπαντα ἀφορῶν εἰς ἓνα ἱερὸν σκοπὸν, στοχάζοντα εἰς τὴν ἐν εἰρήνῃ ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ προαγωγὴν τοῦ μοναχισμοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὸ ὁποῖον Ἅγιον Ὅρος, ἀποτελεῖ τὴν κορυφίδα καὶ τὴν κορωνίδα τῆς κατ' ἡμᾶς Ὁρθόδοξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Τὴν θέσιν ταύτην κατέκτησε λόγω τῆς πλεονείας αὐτοῦ μοναστικῆς ἱστορίας, τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν ἐν ἀσκήσει διαλαμψάντων ἐσὶν ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ὡς ὁργανωμένης καὶ συγκροτημένης Μοναστικῆς πολιτείας, τεθείσης κατὰ Θεὸν μὲν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πνευματικῶς ὑπὸ τὴν ἱερὰν προστασίαν τῆς Μητρός ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ὑπὸ τῆς ἰδρύσεως Αὐτῆς τὴν Κανονικὴν Αὐτῆς Ἐκκλησιαστικὴν ἀναφορὰν. Ἀσφαλῶς αἱ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Πατέρες δεόντως ἐξετίμησαν καὶ ἐκτιμῶν πάντοτε τὴν μοναδικὴν καὶ προνομιοῦχον ταύτην πνευματικὴν τὴν ἐξάρτισιν. Θεοῖα εὐδοκία ἡ Πατρίς μας ἀποκτήσασα τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ ἀπ' ἧς ἡμέρας διαμορφώθη εἰς Κράτος μετὰ στοργῆς καὶ εὐμενείας περιέδωκε τὸ Ἅγιον Ὅρος συνεχίζον τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορικὴν παράδοσιν, εἰς ταῦτα δὲ ὀφείλεται ἡ καύτοτε εὐεργετικὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους καὶ πρόπει νὰ ἔχῃ πάντοτε προστατευτικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ περιχαράκωσιν τῶν αἰωνοβίων ἀναφαιρέτων προνομίων αὐτοῦ. Πρὸς τούτοις τὸ Ἅγιον Ὅρος εἰλικρινῶς ἀποδέχεται τὸ προστατευτικὸν τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Πηγαίως καὶ αὐθορμήτως ἀλλὰ καὶ ὀφειλετικῶς τὸ Ἅγιον Ὅρος εἶναι καὶ παραμένει Ἑθνικὴ Ἑλληνικὴ ἐπαλξις ὁμοῦ μετὰ τῆς Ὁρθόδοξου θρησκευτικῆς τοιαύτης.

Ταῦτα πάντα λέγομεν διὰ νὰ τονώσωμεν ἅπασι ἔτι, ὅτι τὸ καλῶς ἐννοούμενον πνευματικὸν συμφέρον τῶν ἀγιορειτῶν ἀπαιτεῖ ὡς ἐξαρκήτε ὡς Ἱερὰ Κοινότης ἀποτελοῦσα τὴν διοικοῦσαν ἡγεσίαν τῶν εἰκασιν Ἱερῶν Μονῶν καὶ συμβάλλετε εἰς τὴν λήρην τῶν ἀναγκαζόντων ἀποφάσεων συσπειρωμένοι καὶ ἡνωμένοι περὶ

τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ὅστις περιβάλλει ἡμᾶς τοὺς ἀγιορείτας μετὰ πάσης στοργῆς καὶ ἀγάπης. Μετὰ τὴν ἐκφράσιν εὐχαριστιῶν εἰς τὰ τόσον ἐπικαιρῶς λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου, τοῦ Ὁποίου τὰ πρὸς τὸ Ἅγιον Ὅρος αἰσθήματα εἶναι γνωστά ἤρχισαν ἡ ἐξέτασις τοῦ πρώτου θέματος ἦτοι : Τὰ αἷτια διαφωνίας τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ τοῦ Ἐκπροσώπου τῆς Πολιτείας Διοικητοῦ τοῦ Ἁγ. Ὁρους κ. Κ. Καραδημητριοπούλου.

Ὁ Σεβ. Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Πανοσιολ. Ἀντιπρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου Γέροντα Θεόκλητον, ὅστις ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Σώματος ἀναπτύσσει τὸ θέμα διὰ τῶν ἐξῆς :

« Σεβασμιώτατε Ἅγιε Πρόεδρε. Τὸ Ν. Διάταγμα 1241/1969 ἀποτελεῖ τὸ αἷτιον προστοιβῶν μεταξὺ Πολιτείας καὶ Ἁγίου Ὁρους. Ἐν συνόψει ὁ κ. Διοικητὴς δὲν ἤξιώσε μὲν εὐθέως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνωτέρου Ν. Διατάγματος, ἀλλ' ἔθηκε ζήτημα ἐρμηνείας τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὑποστηρίζον ὅτι ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τοῦ Κ. Χάρτου μέχρι σήμερον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰς δικαιοδοσίας τοῦ Διοικητοῦ, ἀποτελεῖ παρερμηνείαν τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ γράμματος τοῦτου. Αἱ ἐγγράφου του δὲ ἤξιώσε τὴν ἐκ νέου ἐρμηνείαν τοῦ Κ. Χάρτου, πρὸς χρήσιν μειζόνων δικαιοδοσιῶν, ὁπότε συνεκλήθη ἑκτακτῶς Διελὴ Ἱερὰ Σύναξις ἣτις ἀπέρριψε τὰς ἀξιώσεις τοῦ κ. Καραδημητριοπούλου ὑπογραμμίσασα τὴν ἐπὶ πάντε δεκαετηρίδας ἐρμηνείαν ἐν τῇ πράξει τοῦ Κ. Χάρτου καὶ ὅτι αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Διοικητοῦ, καταλύουν τὸ ἀπ' αἰῶνων αὐτοδιοίκητον καθεστὼς τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἡ ἀπόρριψις τοῦ αἰτήματος τοῦ κ. Καραδημητριοπούλου ἐπὶ ἤρξε μοιραία. Γενόμενος ἔξω ἑαυτοῦ προσέβη εἰς ἐξῶλλους ἐνεργείας, ὁχρὸν περιγραφῆν τὸν ὁποῖον ἔκαμιν ἡ Ἱερὰ Κοινότης εἰς τὸ ἀποσταλὲν πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔγγραφον αὐτῆς. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀπέστειλε τὸν πρέσβην κ. Ε. Καλαμίδαν, ὅπως βολιδοσκοπήσῃ τὰς διαθέσεις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ εἰ δυνατόν διατηρητικῶς ἀποκαταστήσῃ τὰς σχέσεις Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ κ. Καραδημητριοπούλου.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἔχοντες σχετικὴν ἐξουσιοδότησιν, ἐν Συνεδρίᾳ ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως τὸ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀσήμερον τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Καραδημητριοπούλου καὶ τὴν ἀποστολὴν ἐγγράφου πρὸς τὸν Πρέσβην κ. Καλαμίδαν, δι' οὗ ἐξεφράζετο ἡ ἀταλάντετος θέσις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν τόπου, θιγέντος εἰς τὰ καίρια τῆς φιλοτιμίας αὐτοῦ ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ τελευταίου καὶ παρεκάλειτο ὅπως διεξηγηθῇ ὅσον δεῖ τὴν ἀξίωσιν ἀνακλήσεως του.

Ὁ Σεβ. Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος ἀφ' ὧν ἤκουσε τὰ ὅσα κατετίθησαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, προσέβη εἰς τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις :

1) Ὡς φαίνεται ἡ βαθύτερα αἰτία τῶν ἀντιθέσεων μεταξὺ Ἱερᾶς Κοινότητος Διοικήσεως Ἁγίου

“Ορθος συνίσταται εις τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ν.Α. 194169, τὸ ὅποσον ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἐκάστοτε Διοικητοῦ νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὸ ὡς Νόμον, συναντᾷ τὴν ἀντίδρασιν τῶν Ἀγιορειτῶν.

2) Ἀνεξαρτήτως ὅμως αὐτῆς ταύτης τῆς δυσκολίας οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἔχουν βεβαίως ὑπ’ ὄψιν τὸν ὅτι αἱ σχέσεις μετὰ τῆς Διοικήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἀγαθαὶ καὶ ἀρογοὶ ὥστε νὰ μὴ ποικίλουν τὴν ἐνέργειαν παρεμποδίζοντα τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

3) Πρέπει νὰ σὺς δηλώσω ὅτι διὰ τὸ ἐπίμαχον Ν. Διάταγμα 124169, δὲν εἶμαι ἐξουσιοδοτημένος νὰ σὺς ἀιλήσω, εὐρίσκεται ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητός μου. Ἀλλὰ τὸ Σελτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα ὑπ’ ἀριθ. 452) 1969 ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Διατάγματος τούτου ὡς ἑξῆς : «Ἀνυστάτως ἐπαρρησιονοῦντες ἐπὶ τῆς πιστῆς καὶ ἀπαρεγγέλτου τηρήσεως καὶ περικοινοῦσας τῶν διατάξεων τοῦ Ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς κεκοινοῦμένου Καταστατικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Τόπου καὶ τῆς παροπαρὰ αὐτοῦ τάξεως». Νομίζω, ὅτι ὅπως καὶ ἀξιόλογον θέμα ἀναφέρεται καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, ὡς τῆς Ὑπερέρας Ἀρχῆς κατὰ μέγιστον λόγον καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον κατοχυρούμενοι καὶ ἀνομιέοντες τὴν συμπαράστασιν ὡς ὁδηγοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀποφεύγεται οὕτω ἡ κατὰ μέτωπον ἀντιδικία. Εἶναι ἐπόμενον αἱ τοιαῦται συγκρούσεις, ὅσον καὶ ἂν ἔχουν ἀντικειμενικοὺς λόγους μ’ ὅλα ταῦτα ἔχον ἐπιπτώσεις καὶ ἐπὶ τῶν φορέων προσώπων. Ἀλλ’ ὅσοι ἡ περίπτωσις τοῦ κ. Καραδημητρίου ἐκκαλεῖ ἀπὸ τὸ ἀσθενές τοῦτο σημεῖον. Ἦδη ὡς ἀναφέρεται προσέβη ἡ Ἱερά Κοινότης εἰς ἐπ’ αὐτῇ διαβήματα πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀντικατασταθῇ αὐτός.

Μεθ’ ὃ ἡ Ἱερά Σύναξις ἐπελήφθη τοῦ δευτέρου σοβαροῦ ζητήματος ἥτοι : «Τὸ μνημόσπονον τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἦγον τοῦ ὀνόματος τοῦ Κανονικοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν».

Ἀφ’ οὗ ὁ Σεβ. Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος ἀνέπτυξε διεξοδικῶς τὴν θεολογικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν σημασίαν τῆς διαμνημονεύσεως ἐν τῇ θείᾳ Λαοείᾳ τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκείου Ἐπισκόπου καὶ διεξαγράφησε κατὰ μίαν πειστικὸν τρόπον τόσον τὴν στοργὴν πρὸς τὸ Ἅγιον Ὅρος τοῦ Σελτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅσον καὶ τὴν πεφωτισμένην εὐστάθειαν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει τοῦ νεοεκλεγέντος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Δημητρίου τοῦ Α’ ἐζήτησεν ἀπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀντιπροσώπου ὧν αἱ Ἱερά Μοναὶ δὲν μνημονεύουσι τοῦ ὀνόματος τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀπόψεις αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ αἷτια τοῦ ἀντικανονικοῦ τούτου φαινομένου. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Καρακάλλου, Σίμωνος Πέτρος, Ἁγίου Παύλου, Σταυροεικέτα, Ξενοφώντος, Ὁσ. Γρηγορίου, Ἐσφιγμένου καὶ Κωνσταντίνου, ἐδήλωσαν ὅτι καλὸν νὰ ζητηθῇ δι’ ἐγγραφῶν ἢ γνώμην τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῶν, οὕτω δὲ ἀποφασίζεται ἡ ἐξαπόλυσις τῆς ἀκολούθου ἐπιδιόρθωσης ἐγκυκλίου. «Πανοσιολογιώτατοι, εὐχαρίστως πληρο-

φοῦμεν τὰς Ἱεράς Πατριαρχικὰς ἡμῶν Μονὰς ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἀρχαίεις ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλέξανδρος ὡς ἑκτατος Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος ὡς τὸ κοινοποιηθὲν ἡμῖν ὑπ’ ἀριθ. 507) 22.9.72 Σελτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα, ἐπελήφθη μετὰ τῆς καθ’ ἡμῶς Ἱερᾶς Κοινότητος τῶν θεμάτων ὅτινα περιλαμβάνει τούτο. Κατὰ τὴν σημερινὴν Συνεδρίαν ἐξετάσθη τὸ προαυφάν Κανονικὸν θέμα τοῦ μνημοσπόου τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἦγον τοῦ ὀνόματος τοῦ Κανονικοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Δημητρίου. Ἐξ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἐκρίθη ἀπαραίτητον ὅπως διαβιβασθῶν πρὸς ἀπάσας τὰς Ἱεράς Μονὰς τὰ ὅσα ὁ Σεβ. Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος ἀνέπτυξεν ὑπευθύνως ἐν τῇ αἰσθησὶ τῶν Συνεδριῶν ὅσον καὶ ὅσα εἶπε εἰς ἐμὴν αὐτοῦ γενομένην ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Προσώπου κατὰ τὴν χθρὴ Κυριακὴν τελεσθεῖσαν Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν, ἵνα δι’ αὐτῶν ἐνημερωθῶν αἱ Ἱερά Μοναὶ πῶς ἔχον τὰ πράγματα ὥστε οὐσιαστικῶς ἀφθύντων τῶν λόγων τῶν τυχόν ἐπιφυλάξεων κατόπιν καὶ τῶν ἀποστελλομένων διασαφήσεων ταυτεῶν ἐπανέλθουν καὶ αἱ ἀχρὶς ὥρας μὴ μνημονεύουσαι εἰς τὴν Κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ὡς προβλέπον αἱ Ἱεραὶ Κανόνες.

Συνιστάται θερμῶς καὶ παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Καρακάλλου, Σίμωνος Πέτρος, Ἁγίου Παύλου, Σταυροεικέτα, Ξενοφώντος, Γρηγορίου, Ἐσφιγμένου καὶ Κωνσταντίνου, ὅπως μέχρι τῆς προσεχοῦς Πέμπτης συμπεριλαμβανομένης, δηλώσουν ἐγγραφῶς τὸ σύμφωνον αὐτῶν διὰ τὸ μνημόσπονον τοῦ Σελτοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος διὰ τὰ περὶ αὐτοῦ. Παρακαλοῦμεν ἐπὶ ταῦτοις ὅπως ληφθῇ σοβαρὸς ὑπ’ ὄψιν καὶ ἡ πρὸς τὰς Κ’ Ἱεράς ἡμῶν Μονὰς ὑπ’ ἀριθ. 522) Κ 8.7.72 προτροπικὴ ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος. Ἐπὶ ταῦτοις διαβιβάζοντες τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Α.Σ. τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλεξάνδρου διατελοῦμεν, Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφείας καὶ ἀγάπης. «Ἀπαντες».

Ἐπὶ ἐπιλαμβάνεται ἡ Ἱερά Σύναξις τοῦ τούτου θέματος ἥτοι : Τὸ ἀναφύον Κανονικὸν ζήτημα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου, ἀποκλιτικῶς εἰς τὸν λεγόμενον «ζηλωτισμὸν» ἥτοι περίπτωσις συμφώνως τῷ Πατριαρχικῷ Γράμματι, μοναχῶν τινῶν τῆς Μονῆς ταύτης ἀποπειραμένων τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῆς Κανονικῆς Ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἁγ. Ὁρους, ἥτοι τοῦ καθ’ ἡμῶς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τὸν ὑπὸ ἄλλοτριαν δικαιοδοσίαν, ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Ἁγ. Ὁρους εὐρισκομένην. Εἰσηγγέσει τοῦ Σεβ. Πατριαρχ. Ἐξάρχου, ἀποφασίζεται ὅπως κατέλθῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἐσφιγμένου, πλαισιούμενος ὑπὸ δύο Ἀντιπροσώπων τῆς Ἱ. Κοινότητος, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπιλέγονται οἱ Πανοσιολ. Ἀντιπρόσωποι Ἁγίου Διονυσίου Γ. Θεοκόλητος, καὶ Ἱ. Μ. Ἁγίου Παύλου, Γ. Δημήτριος. Νὰ εἰδοποιηθῇ τηλεῶς ἡ Ἱ. Μ.

ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπιατοῦ καὶ νὰ σταλῇ κατάλληλον ἔγγραφο πρὸς αὐτὴν καὶ τοῦτων οὕτω γενομένων, ὁ Σεβ. Πατριάρχης Ἐξαρχος λείει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πατριάρχης Ἐξαρχος. Οἱ Ἀντιπροσώποι (Προγραφαί)

Συνεδρία ΕΓ' ἑκτακτος 20-9-72

Συνελεύσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐν ἀπαρτίᾳ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλεξάνδρου Ἐκτίκτου Πατριαρχικοῦ Ἐξαρχοῦ μετὰ τὴν ὡς εἰρησται προσεσχὴν ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐγκρίνονται τὰ ἐν σχεδίᾳ πρακτικά.

Μεθ' ὃ ὁ Σεβ. Πατριάρχης Ἐξαρχος πρὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως προσέβη εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας δηλώσεις: Ἐκχαρίστως πληροφορῶ τοὺς Πανος. Ἀντιπροσώπους, κατόπιν χθρσινῆς ἐσπερινῆς τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Α.Θ. Πατριαρχίας ὅτι τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν τύπον περὶ μεταδόσεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων εἰς ἐπεροδόξους ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ κατὰ τὴν ἐγκαιρίδουσαν αὐτοῦ, εἶναι τελείως ἀνυπόστατα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ Παναγιώτατος μοὶ ἀνέθεσε νὰ διαβεβαιώσω ἀπαξ ἔτι τοὺς ἐν Ἀγίῳ Ὅρει Πατέρας ὅτι ἡ σταθερὰ γραμμὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ εἶναι μόνον ἡ Ὁρθόδοξος ἐντὸς τῆς παραδόσεως τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως.

Μεθ' ὃ ἡ Ἱ. Σύναξις ἐπιλαμβάνεται τοῦ τετάρτου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως «Ἡ διαμορφωμένη κατάστασις ἐξ ἐνίων ἀτάκτως κινουμένων καὶ ταρασσόντων τὴν γαλήνην τοῦ Τόπου, μοναχῶν τῶν ἀποκαλουμένων «ζηλωτῶν».

Ὁ Σεβ. Πατριάρχης Ἐξαρχος εἶπεν. Τὴν στιγμήν ταύτην τὸ μέγα ζήτημα τὸ ὁποῖον συνταράσσει καὶ ἀπειλεῖ τὸν μοναχισμόν τοῦ Ἀγίου Ὁρους, εἶναι αἱ ἀντιπαράδοσια καὶ κινήσεις μερίδος μοναχῶν ἀποκαλουμένων «ζηλωτῶν» στερρῶς ἐχόντων ὡς διατείνονται τῶν Πατρικῶν Παραδόσεων, ἥδη σεῖς γνωρίζετε καλῶς πόσον ταλαιπωροῦν τὸν Ἱερόν Τόπον ἡ κίνησις αὕτη ἡ ὁποία δὲν εἶναι οὐσιαστικῶς Ἀγιορειτικῆς προελεύσεως, ἀλλὰ παρακινεῖται καὶ τροφδοτεῖται διὰ προπαγανδιστικῶν στελεχῶν, ἐκ μέρους τῆς οὐτωσὶ καλουμένης Ἐκκλησίας τῶν Παλαισημερολογητῶν. Ὡς γνωστόν οἱ Παλαισημερολογίται ἀπεσπάρθησαν ἀπὸ τὸν κορμὸν τῆς Ἐκκλησίας. ἔπηξαν ἴδιον Θεσιαστικὸν καὶ ἀνέδειξαν ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ἀρχιερεῖς καὶ ποιμένες εἰς ἀντιπροσπασμὸν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν. Χρὸς ὅσον τῶν Ἀγιορειτῶν εἶναι κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἐλεγχον ἐπιτιμήσον πικρὴν κάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ». Ὅσοις θὰ σώσῃτε θὰ εἶναι μέγα κέρδος τοῖς δὲ ἀπειθαῖναι ὀφείλετε νὰ ἀποκόψετε ἀπὸ τὸν πανσεβασμὸν καὶ τὴν κορμὸν τῆς Μοναστικῆς Πολιτείας τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ὥστε νὰ περιστάλλῃ τὸ κακὸν διὰ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεικνυομένων παιδαρχικῶν μέτρων καὶ νὰ ἐπανέρῃ τὸν φυσικὸν πνευματικὸν τοῦ οὐθμὸν τὸ

Ἀγιον Ὅρος, ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ὡς ἀεφάλλῃ λιμένα σωτηρίας.

Εἶτα ὁ Σεβ. Πατριάρχης Ἐξαρχος ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν Πανος. Ἀντιπρ. τῆς Ι.Μ. Ἀγίου Διονυσίου Γέροντα Θεόκλητον, ὅστις ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: Σεβασμιώτατε Ἀγιε Πρόεδρε, ἡ Ἱερὰ Κοινότης καὶ πᾶς ἐχέροντων Ἀγιορείτης δὲν δύναται παρὰ νὰ συμφωνῇ μετὰ τὰς ἐκτεθείσας ἀπόψεις τῆς ἡμετέρας Σεβασμιότητος, ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐξαρχοῦ. Εἶναι ἀπαράρτητος μία διαφοριστικὴ ἐγκύκλιος σχετικὴ μετὰ τὸ θηγγὲν θέμα διότι ἐπ' ἐσχάτων ἡ παρατηρουμένη τῶς διασπίστως τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος προφράσει Ὁρθοδοξίας δύναται νὰ ὀδηγήσῃ τὸν Ἱερόν Τόπον εἰς μέγα κίνδυνον, ὃν ὁ Κύριος μὲν ἐπεσήμανε διὰ τοῦ «πᾶσα βασιλεία ἐπ' ἐαυτῆς μερισθεῖσα ἐρημυνται» ὁ δὲ Ἀπ. Παῦλος διὰ τοῦ «εἰ ἀλλήλους δάσκατε ἀλλήλους κατεσθότε ομοπίετε μίμωος ἐπ' ἀλλήλων ἀναλωθήτε».

Γενικευθείσης τῆς συζητήσεως ἀπὸ τοῦ ὄντως σοβαροτάτου τούτου θέματος γίνεται ὁμοφώνως δεκτὴ ἡ πρότασις περὶ ἐξαπολύσεως διαφοριστικῆς ἐγκυκλίου πρὸς τὰς Κ' Ἱερὰς Μονὰς καὶ δι' αὐτῶν πρὸς ἀπαντίας τοὺς Ἀγιορείτας. Ἀνατίθεται ἡ σύνταξις, εἰς τοὺς Πανος. Ἀντιπρ. τῶν Ι.Μ. Ἀγίου Διονυσίου καὶ Σταυρονικήτα. Προυτάθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν ὁμοφώνως τὰ ἐξῆς προληπτικὰ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ Ἱεροῦ Τόπου.

1) Ἐνεκρίθη ὁ διορισμὸς Ἐπιτροπῆς Διαφορίσεως τῶν παρασπονδούντων ἀδελφῶν, ὁρισθῆσαν δὲ οἱ Πανος. Ἀντιπρ. τῶν Ι.Μ. Μεγίστης Λαύρας Προηγούμενος Συμεὼν, Ἀγίου Διονυσίου Γέρον Θεόκλητος καὶ Σταυρονικήτα Καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος.

2) Ἐντοπιὰ τὰ ὁποῖα προκαλοῦν ἀναταραχὴν εἰς τὸν Ἱερόν Τόπον διὰ τῶν ἀγραφῶν θέσεων τῶν νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ κυκλοφορία τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὅρει, τὰ δὲ ἐκδιδόμενα ἐν Ἀγίῳ Ὅρει θὰ τίθενται εἰς κυκλοφορίαν μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ περιοχουμένου τῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ νὰ γίνῃ σχετικὴ ἐνέργεια παρὰ τοῖς ἀφορδίσις διὰ τὴν σηματοδότησιν τῆς ἐπαρμονικῆς τῆς ἀποφάσεως ἡμῶν.

3) Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσοδος ρασοφόρων μὴ ἐχόντων ἄδειαν τοῦ Κανονικοῦ αὐτῶν Ἐπισκόπου καὶ προσώπων τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστά διὰ τὴν ἀντικατοχιστικὴν καὶ ἀντιαγιορειτικὴν δοκιστηριότητά των. Τέλος ἀποφασίζεται ἡ ἐξαπόλυσις τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος: 405172 Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Δημήτριον. Φανήριον. Εἰς χάρις Ἱμετέρας Παναγιότητος στενὴ συνεργασία Ἐξαρχίας Ἱερᾶς Κοινότητος ἐργασίαι συνεχίζονται. Καρποὶ διαφέρονται καὶ τῶν συναντῶμεν δυσχερείας. Φιλίππων Ἀλέξανδρος, Ἱερὰ Κοινότης. Καὶ ὁ Ἅγιος Πρόεδρος λείει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πατριάρχης Ἐξαρχος Ὑπογραφή
Οἱ Ἀντιπροσώποι ἔπονται ὑπογραφαί των Κ' ἀντιπρ.
ΣΤΝΕΑΡΙΑ ΕΔ' ΕΚΤΑΚΤΟΣ 23-9-72 Παρασκευή

Συνελεύσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐν ἀπαρίτῃ εἰς ἔκτακτον αὐτῆς Συνεδρίαν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Μητροπολίτου Φιλίππων κ. Ἀλεξάνδρου μετὰ τὴν ὡς εἰθισται προσευχὴν, ἀνέγνωσαν καὶ υπογραφεὶν τῶν προηγουμένων Πρακτικῶν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἐν σχεδίῳ τοιοῦτου, ὁ Σεβ. Πατριαρχικός Ἐξάρχος ἠρώτησε τὸν Ἀρχιεραρχιερέα, ἐὰν κατετέθησαν εἰς τὸ γραφεῖον αἱ ἀπαντήσεις τῶν Ι. Μονῶν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 627) 19.9.72 Ἐγκυκλίου, οὗτος ἐδῆλωσεν ὅτι μόνον ἡ Ι.Μ. Σταυρονικήτα κατέθεσε τοιαύτην. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν καταθέτει ἐπιστολὴν ἀπαντητικὴν καὶ ὁ Ἀντιπρ. τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου.

Ὁ Σεβασμ. Πατριαρχικός Ἐξάρχος παρεκάλεσεν ὅπως ἀπαντήσουν καὶ αἱ Ι.Μ. Σύμνονος Πέτρος, Ἁγίου Παύλου, Ξεροφρόνιος, Ὁσίου Γρηγορίου καὶ Κωνσταντίνου, τοῦλάχιστον μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας προῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φακέλλου διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ πληροφόρησιν τῆς Μητροδῆς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα: 1) τῆς Ι. Μ. Καρακάλλου ὑπ' ἀριθ. 117) 21.9.72 Τὴν ὑπ' ἀριθ. 627 ἐπείγουσαν ἐγκύκλιον ἐλάβομεν 20.9.72 ἐπὶ τῇ ἐνταῦθα ἀρίξει τοῦ Σεβ. Ἁγίου Προέδρου καὶ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλεξάνδρου.

Χαιρετίζομεν καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς μετὰ χαρᾶς. Ἡ καθ' ἡμᾶς Ι. Μ. ὑπὸ στοιχ. ΙΑ' ἐν τῇ σημερινῇ Συναξίᾳ 21.9.72 ἐξήτασε καὶ αἰθῆς τὸ ἐπίμαχον αὐτὸ θέμα τοῦ μνημονεύματος, καὶ παρ' ὅλον τὸν σεβασμὸν καὶ τὰ ὠραία λόγια τοῦ Ἁγίου Προέδρου ἅτινα ἐμελετήσαμεν μετὰ προσοχῆς ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ του, ἡ καθ' ἡμᾶς Γερουτικὴ Συναξίς κατόπιν ἀνταλλαγῆς γνωμῶν, ὁμοφρόνως ἤχη ἐἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ πληροφόρησιν ἡμᾶς τὴν ὑμετέρα Σεβασμιότητα γραπτῶς τὰ κάτωθι, ἐν σχέσει μὲ τὸ σοβαρὸν ἐκκλησιαστικὸν θέμα. Ἐπιθυμῶμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἐν πεποιθήσει καὶ ἀμετάθετον ἀπόφασιν ἡμῶν περὶ συνεχίσσεως τῆς διακοπῆς τοῦ Πατριαρχικοῦ Μνημοσύνου εἰς ἐνδείξιν διαμαρτυρίας. Ἐφ' ὅσον ὁ Νέος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Δημήτριος ὁ Α' θὰ συνεχίσῃ τὴν τρωσμένην ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γραμμῆς τὴν ὁποίαν εἶχε χαράξει ὁ Ἀθηναγόρας. Ἡμεῖς οἱ Ἀγιορείται ἐνομιζομεν ὅτι θὰ ἠκολούθει αὐστηρὰν συντηρητικὴν γραμμὴν ἀντίθετον ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Ἀθηναγόρα.

Ἐπομένως ἔργον τοῦ νέου Πατριάρχου εἶναι ἡ ἐπὶ 24 ἔτη χαραχθεῖσα γραμμὴ τῆς συνεχιστικῆς μετὰ τοῦ ἀμετανόητου Πάπα Παύλου διὰ τὴν ἑνωσὶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Συνεπῶς ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Καρακάλλου ἐπανέρχεται καὶ αἰθῆς εἰς τὴν παλαιὰν ἀπόφασιν τῆς Ἐκτάκτου Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἥτις λέγει καὶ ἀποφασίζει σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι ἐπαφίεται εἰς τὴν συνείδησιν ἐκάστης Ι. Μονῆς ἡ διαμνημόνευσις τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου, διότι δὲν δυνατόν ἐστι νὰ καταπατήσωμεν τοὺς Ἱε-

ροὺς Κανόνας οὓς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησεν εἰς αὐτοὺς παρὰ καὶς Ι. Συνόδους. Θὰ περὶθώμεθα εἰς τὸν νέον Πατριάρχην ὅταν διαπιστώσωμεν ὅτι οὗτος θὰ ἀναθεωρήσῃ τὰς αἰρετικὰς ὁμολογίας τοῦ προκατόχου του καὶ δὲν θὰ συνεχίσῃ τὴν φλοισπωτικὴν γραμμὴν». 2) Τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα ὑπ' ἀριθ. 220) 22.9.72 «ἀπαντῶντες εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 627) 19.9.72 Ἱμετέραν Ἐγκύκλιον καὶ ἀναγνώσαντες τὸν συναπτόμενον χαιρετισμὸν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλεξάνδρου, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐν τέλει περιλήρησαν τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐξάρχου, ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν χαρὰν καὶ ἐκανοποίησιν διὰ τὴν ἀνατέλλουσαν νέαν περὶ ὁδόν.

Τὸ γεγονός τῆς τοιαύτης Πατριαρχικῆς διεξαρχίας, εὐλογίας καὶ ἐπισκέψεως, καὶ τῆς μεταφορᾶς τοιούτων νέων καὶ εὐχῶν, εἶναι κατὰ τὸ ὁποῖον ὄχι ἀπλῶς χαροποιεῖ ἡμᾶς (εὐδοκισμένους διὰ τῆς διακοπῆς τοῦ μνημοσύνου, οὕτως ἢ ἄλλως, εἰς μίαν κανονικὴν ἐκροθυμίαν), ἀλλὰ πολὺ περισσότερον μᾶς ἐνισχύει καὶ πληροῖ τὰς καρδίας μας θείας παρακαλήσεως καὶ ἐλπίδος.

Δι' ὅσον ἀνεγνώσαμεν, ἠκούσαμεν καὶ συνεζητήσαμεν φαίνεται ὅτι εὐτυχῶς αἰσθονται αἱ αἰτίαι τῆς πύσεως τοῦ μνημοσύνου τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος. Εἶπε ὁ Κύριος διὰ προσειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν μεγάλων οἰκουμενικῶν Διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, τὴν σαφεῖ ὑπόνοιαν τῆς ἁρσεως τῶν ὑπαρξασῶν αἰτιῶν νὰ καταστήσῃ διὰ τῶν πραγμάτων ἀμετάθετον τὴν βεβαιότητα εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἀνωτέρω γραμμάτων προσέθη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις: «καὶ Ἐκφράζω τὰς Πατριαρχικὰς εὐχαριστίας καὶ ἐμοῦ διότι ἡ Ι. Μ. Σταυρονικήτα ἐν βαθεῖᾳ ἐκτιμῇ τῶν ὅσων ἐλέγχθησαν καὶ ἐμνημονεύθησαν ἀναφορικῶς μὲ τὴν ὁρθόδοξον γραμμὴν τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Δημητρίου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἤχη εἰς ὁδὴν τοποθέτησιν τοῦ ὅλου, ὡς μὴ ὀφείλει, ἀνακήρυκτος ζητήματος, τοῦ μνημοσύνου τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ι. Μ. Καρακάλλου ἐκφράζω τὴν θλίβιν μου, διότι καίτοι διὰ πολλῶν ἐν τῇ αἰδοῦσῃ ταύτῃ ἐν μεγάλῃ ὑπομονῇ ἀναπαυθέντων καὶ ἀπαντήσεών μου εἰς εἴλογα ἐρωτήματα καίτοι δὲ λέγοι, ἐστύλησαν ὁμιλίαι καὶ ἀνακοινώσεις, αἱ ὁποῖαι σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς διαβεβαιῶν τὰ ὅσα ἐν τῇ ἀπαντητικῇ ἐγγράφῳ τῆς Ι. Μ. Καρακάλλου διαλαμβάνονται ἐν τοῖς οἱ ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες τῆς Ι. Μ. ταύτης ἐμμένουν εἰς τὰς θέσεις των. Ἡ ἀξίωσις μᾶς οἰασθήσεται Μονῆς ὑπαγομένης εἰς Ἐπίσκοπον καὶ δὴ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, νὰ δοκιμάσουν οἱ ἀδελφοὶ τὴν πίστιν του διὰ νὰ τὸν μνημονεύουν, Ἐκκλησιαστικῶς Θεολογικῶς κατὰ τοὺς Κανόνας καὶ τὴν Μοναχικὴν τά-

ξιν είναι πράξεις απαράδεκτες.

Ἐξαρχος μετέφερε τὸν Πατριαρχικὸν χαρατσιὸν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ δι' ὀλίγων καθώρισε τὸν σκοπὸν τῆς ἐκεῖ μεταβάσεως τόσον τοῦ ἰδίου, ὅσον καὶ τῶν δύο εκπροσώπων τῆς Ἱ. Κοινοῦτος. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐξεδηλώθη ἀντίδρασις καὶ αἱ ἐπιθετικαὶ διαθέσεις τῶν περισσοτέρων. Κατεβλήθη προσπάθεια νὰ ἐπιβληθῇ τάξις καὶ εὐπρέπεια. Ἀντελήφθημεν ὅτι αἱ προθέσεις τῶν μοναχῶν τῆς μερίδος, ἥσαν ὅπως ἐκνευρισθῶμεν διὰ τῶν προσβλητικῶν ἐκφράσεων καὶ στάσεως αὐτῶν, ὥστε νὰ ματαιωθῇ ἡ ἐρευνα καὶ διαπίστωσις τῶν ἐκεῖ σοβαίντων πραγμάτων.

Ἐντὸς ἀτμοσφαίρας κεκορεσμένης ἀντεγκλήσεων καὶ ἀκρῶς φανατισμένων καὶ οἰονεὶ μανιομένων ὑπεστήριζον τὰς ἀκροαίας θέσεις. Δείγμα τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν καὶ τῆς διαφοροποιήσεώς των ἐκτὸς τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, σὺν μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸ μνημόσυνον τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἀλλὰ καὶ θεωρούντων τὴν ὅλην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς «αἰρετικὴν» διότι ἀπεδέχθη τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ἄλλαι ἐπὶ μέρους Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι κοινωνοῦν μετὰ αἰρετικῶν καὶ ἐπομένως εἶναι σχισματικαί:

Ἡ διαδικασία αὕτη διήρκασεν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας καὶ 30'. Ἐπετεύχθη ἡ ἀδιάσπαστος διατυπωθεῖσα ὑπ' αὐτῶν γνώμη ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου σημείου ὡς διαλαμβάνει τὸ συνταχθέν κατωτέρω Πρακτικὸν καὶ ὑπογραφέν ὑφ' ὅλων τῶν παρισταμένων. «Πρακτικὸν γενομένης Συνάξεως τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἐξάρχου Μητροπολίτου Φιλίππων Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλεξάνδρου. 1) Κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν ἐρωτηθέντες οἱ Πατέρες ἐὰν ἡ Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου δέχεται ἀνεπιφυλάκτως τὴν ἐξάρτησιν των ἐκ τοῦ Οἰκουμένου τοῦ Πατριαρχείου ἐδήλωσαν, ὅτι ἡ διαφορά των εἶναι μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Πατριάρχου ὡς μὴ Ὁρθοδοξοῦντος καὶ σὺν τὸν θεσμόν τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου. Καὶ οἱ 45 Πατέρες συμφωνοῦν μὲ αὐτὴν τὴν δήλωσιν.

2) Διὰ ποῖον λόγον δὲν μνημονεύει ἡ μονή σας; Οἱ Πατέρες ἀπήντησαν. «Διότι ὁ Πατριάρχης εἶναι αἰρετικός».

3) Ἀπὸ ποῦ ἡ Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου δὲν μνημονεύει Πατριάρχην; Ἀπὸ τοῦ 1935 ἔπαυσε τὸ μνημόσυνον τοῦ Πατριάρχου. Ἡ Μονὴ θεωρεῖ τοὺς Πατριάρχας ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νέου ἡμερολογίου καὶ ἐντεῦθεν σχισματικῶς καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀθηναγόρου ποὺ ἤρριξεν ἡ σχέση καὶ ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν μὴ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς αἰρετικῶς.

4) Εἰς γενομένην ἐρώτησιν ἐὰν ὅλος ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος ἀνεγνώρισε τὴν «αἵρεσιν» τοῦ Ἀθηναγόρου καὶ ἀπεδέχθησαν τὴν πλάνην, διατείνονται οἱ ἅγιοι Πατέρες ὅτι ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπειδὴ ἐπαυσιμονοῦν καὶ ἔχουν σχέσεις μὲ τὰς λοιπὰς μὴ Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας εἶναι σχισματικοὶ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

5) Λόγου γενομένου περὶ τοῦ Ἐθνορυνιστικοῦ τῆς Αὐτοῦ Θ. Παναγιότητος ἐγένετο διεξοδική συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ. Καίτοι ἐδόθησαν ἐξηγήσεις ἐπαρκεῖς, οἱ πατέρες διεφώνησαν ἐφ' ὅλων τῶν σημείων θεωροῦντες τὸν Πατριάρχην ὡς αἰρετικόν. Ἐζητήθη ἡ γνώμη διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐὰν εἶναι ἅπαντες σύμφωνοι διὰ τὸν βαρύντατον χαρακτηρισμὸν, οἱ πατέρες ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπεδέχθησαν μυστικὴν ψηφοφορίαν διὰ λόγους ὁμολογίας. Εἰς πατέρα ἐκδηλωθέντα ὅτι δὲν θεωρεῖ τὸν Πατριάρχην αἰρετικόν οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν Πατέρων θερμοτάτοι οὐκ ἔλασαν πρὸς αὐτὸν ἀπειλητικῶς. Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἀσπείται ἐντὸς τῆς Μονῆς ψυχολογικὴ βία. Διευρυνήθησαν εἰς τὴν διατύπωσιν ταύτην, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ψυχολογικῆς βίας ἀλλὰ ὁμολογίας.

6) Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν ἡ Μονὴ Ἐσφιγμένου εἶναι Μονὴ «ζηλωτῶν» ἀπήντησαν ὅτι εἶναι ζηλωταὶ τῶν πατερικῶν παραδόσεων.

7) Εἰς τὸ θέμα τῆς μνημονεύσεως λέγουσιν ὅτι μνημονεύομεν πάντα ὀρθοδοξοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πνευματικὴν δὲ ἐπικοινωνίαν ἔχομεν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Αὐξεντίου ἀνεὺν ἐκκλησιαστικῆς ἐξαρτήσεως ἀπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν δήλωσιν των.

8) Ἡ σημερινὴ γραμμὴ πίστεως τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου καταχωροῦται ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ ἰδιαίτερος τῆς ΑΒ' Συνόδου καὶ 31ου τῶν Ἀποστόλων.

9) Ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐλέχθη ὅτι «δὲν γνωρίζω ἂν θὰ ὑπάρχουν καὶ ποίας μορφῆς κινήσεις». Ἀπλῶς θέλω νὰ τὸ ἀναφέρω. Ἀπήντησαν ὅτι δὲν τὰς πτοῦμεθα. Τὰς ἐλάβομεν ὅτ' ὄντιν μας, χάριν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἐσφιγμένου τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 1972. Ὁ Πρόεδρος Ὁ Φ. Ν. Θ. Ἀλέξανδρος. Γέρον Θεόκλητος Διονυσίου. Γέρον Δημήτριος. Οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος, Ἀντόπιος, Ἱερομ. Ἰάκωβος, Ἱερομ. Προκόπιος, Γέρον Ἰάκωβος, Γ. Χαρίτων, Γρηγόριος, Γ. Κυριακός, Γερόντιος, Διομήδης, Ἀνθίμος, Μάξιμος, Χρυσόστομος, Ἰγνατίος, Μον. Παῦλος, Μον. Ἀζάκιος, Μον. Γεννάδιος, Σεραφεῖμ, Σοφρόνιος, Μον. Δαμιανός, Μον. Γαλακτίων, Μον. Μεθόδιος, Μον. Ἀντώνιος, Μον. Εὐγένιος, Μον. Θεοδόσιος, Μον. Ἐφραίμ, Μον. Φώτιος, Μον. Γερμανός, Μον. Ἱερώνυμος, Μ. Σάββας, Μ. Μιχαὴλ Δόκιμος, Νικόλαος Δόκιμος, Δημήτριος, Μον. Νικάνωρ, Καραπάνανης. Κώστας Γρηγοριάδης, Μον. Δοσίθεος Μον.

Κατὰ τὴν δήλωσιν τῶν ἰδίων εἶναι 45 μοναχοί, ἐξ αὐτῶν παρευρέθησαν οἱ 39. Ἐκ τούτων δύο μοναχοὶ οἱ Πατέρες Ἀγαθάγγελος καὶ Φίλιππος δὲν συνυπέγραψαν διαφωνήσαντες πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος Πρακτικοῦ.

Δυνάμεθα χρησιμοποιῶντες τὴν ἀποστολικὴν ἐκφρασιν, ὄντως «ἐθριομαχήσαμεν». Σημειωτέον ὅτι ἔλεγον στενωπὴ τῇ φωνῇ ἔχομεν ἐτοιμοὺς τοὺς στεφάνους τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως. Εἰς γέροντα μοναχὸν ὁ ὁποῖος ἠρνήθη τὴν δήλωσιν, ὅτι ὁ Πατριάρχ-

χης είναι αίρετικός τοῦ ἐπετέθησαν κραυγάζοντες «εἶσαι προσδότις, εἶσαι Ἰούδας, νὰ δοῦμε πὺς θὰ ζήσης ἀπὸ αἵμοιο μιᾶς μας». Τὰ ἀνωτέρω πάντα εἶναι ὡρὰ συναγωγῆς τῆς συναντήσεως ταύτης καὶ τοῦ ἐξάλ-
λων πνεύματος, ὅπου κυριαρχεῖ σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ ταύτῃ Πατριαρχικῇ Σταυροπηγιακῇ Μονῇ. Ἀλλοστε καὶ ὁ ἐκ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος θὰ καταθέσῃ τὴν ἐκθεσὶν του ἐπὶ τῶν λαβόντων χώραν.

Ἅγιος Πατέρες, οὗς περιέγραφα δι' ὀλίγων εἰς ἀκριβοῦς σημαίνει εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἐσφιγμένους. Ἐπισύρου σοβαρῶς τὴν προσοχὴν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος διὰ τὸ δόγμα τὸ ἐκτιμωσόμενον ἐκεῖ. Πατέρες, ἔχετε καθήκον νὰ βοηθήσετε τοὺς ἐν τῇ Μονῇ τοὺς δέκα - δώδεκα παλαιούς πατέρας μοναχοὺς παραδοσιακοὺς οὕτως εἶναι πιστοὶ πρὸς τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ τὸ Πατριαρχεῖον. Ἀλλὰ ὁφείτουνται αὐτοὶ δεινὸν μαρτύριον μεταξὺ φανατικῶν νέων, οἱ ὅποιοι μὴ σεβόμενοι τοὺς ἐν τῇ Μονῇ καὶ ἐν τῇ ἀσκήσει λευκανθέντας σεβασμίους γέροντας. Τί θὰ ἀποκρίσῃ ἡ Ἱερὰ Κοινότης ἐν τῇ ἀρρυθμίᾳ τῆς; Μή οὗς διαφύγῃ τὸ γεγονός ὅτι τυχόν ἀσελτηρία καὶ χαλαρὰ ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως, θὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ τινες ἄλλους «ζηλωτὰς» εὐρισκόμενους εἰς ἐτέρας Μονὰς νὰ ζηλώσουν τὸ κίνημα τῆς ἀπειθαρχίας καὶ ἀνταρσίας. Σήμερον τὸ Ἅγιον Ὅρος κλυδωνίζεται ὑπὸ τῶν λεγομένων «ζηλωτῶν», οἵτινες κατὰ τὴν γνώμην μου εἶναι οἱ ἀναρχικοὶ μοναχοὶ οἱ καταγοῦντες καὶ ἀνατρέποντες πᾶσαν κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἔννομον τάξιν, παραβιάζοντες οὕτω τοὺς βασικούς κανόνας τοῦ μοναχισμοῦ προάφει εὐσεβείας καὶ ὁρθοδόξου πίστεως. Κάμνω ἔκκλησιν πρὸς τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν μοναχικὴν σας ἰδιότητα, ἀρυσπινθήτες, σώσατε τὰς Ἱ. Μονὰς καὶ τὸ Ἅγιον Ὅρος ἐκ τῶν ἀτάκτων στοιχείων. Ἔς αὐτὴν τὴν ἰσχυρὰν σας προστάθειαν ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία διὰ τοῦ ἐκδηλωμένου ζωνοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Ὅρους καὶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ, τοῦ Σελτιοῦ Οἴκου, Πατριαρχοῦ ἡμῶν κ. Δημητρίου, θὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον συμπιπύρῃσιν ἐντὸς τῆς προβλεπόμενης κανονικῆς τάξεως καὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Ἔς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Συναγώγιμος διεκόπη διὰ τὴν 4/10 ἀπογευματινὴν.

Ἐπαναληφθείσης τῆς Συνεδρίας ὁ Σεβ. Ἅγιος Πρόεδρος εἶπεν ὅτι τὴν σὺναξιν δέον νὰ ἀπασχολήσῃ τὸ θέμα τῆς Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου καὶ εἰς τὴν ἀμέσως ἀναγινώσκειται ἐκθεσίς Ἱεροσυνωτικῆς Ἐπαρχίας τῆς μεταβάσεως εἰς τὴν Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου ὁμοῦ μετὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου.

«Σεβαστὴ Ἱερὰ Κοινότης, οἱ ὑποφαινόμενοι ἐκτελοῦντες ἐντολὴν τῆς ὑπετέρας Πανοσιολογιότητος κατέβημεν μετὰ τοῦ Σεβ. Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου εἰς τὴν Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου. Τὰ συμπεράσματα ἡμῶν συμπικνύνται εἰς τὰ κάτωθι: α) Ἡ γενομένη ὑποδοχὴ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ἐξάρχον καὶ ἡμᾶς ἦτο ὡς πρὸς ἄλλοιους τῆς πίστεως. β) Ἡ συμπεριφορὰ τῶν μοναχῶν ἐν τῷ Ἀρχονταρικῷ πρὸς τὸν Ἱεράρχην Ἅγιον Καθόλου ἦτο ἀναιδεστάτη καὶ προκλητικὴ.

γ) Ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων ἀπεδείχθη, ὡς ἐστηρικθῆ καὶ εἰς τὸ Πρακτικὸν ὅτι προσεχίσθησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν λεγομένην τοῦ Ἀδελφίου δ) Διεπιστώσαμεν ὅτι ὁ Ἱερότιμος βασιλεὺς ἀσθενὴς εἶναι δέσμιος τῶν μοναχῶν καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ λεγομένη Γερωνικὴ Σὺναξις τελεῖ ὑπὸ ψυχολογικῆν βίαν. ε) Ἔχον κοινωβίασει εἰς τὴν Μονὴν ταύτην μοναχοὶ προσεχόμενοι ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἀδελφίου καὶ εἶναι ἀποκρυσσόμενα νὰ κρατήσουν τὴν Μονὴν εἰς τὸν ζηλωτισμὸν. στ) Διὰ ταῦτα φρονοῦμεν, ὅτι δέον ὅπως ληφθῶσι τὰ ὅσα τοῦ Κ. Χάρτου προβλεπόμενα μέτρα, ἅπαντα θὰ κρίνῃ ἡ Ἱερά Ἱεροσυνωβία Πανοσιολογιότης. Ἐπὶ τοῦτοις διατελοῦμεν. Ἱερὸν Θεόκλητον Διονυσίου. Ἱερὸν Δημήτριον. 23.9.72.

Μεθ' ὃ ὁ Σεβ. Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος εἶπεν ὅτι ἡ παρῆσις μου αὐτὴν τὴν στιγμὴν θὰ εἶναι τυπικὴ, δηλαδή ἐπειδὴ θὰ λάβετε ὡς Ἱερὰ Κοινότης ἀποφάσεις διὰ τὴν αὐτὴν Μονὴν καὶ ἀποτελεῖ τοῦτο ὑπόθεσιν ἐσωτερικὴν καὶ ἰδικὴν σας. Μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ συζήτησις περὶ τῶν ληπτέων μέτρων κατόπιν τῆς δημοσυνηθείσης ἐν τῇ Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου καταστάσεως. Γενικῶς μετ' αὐτῆς τοῦ ὅλου δημοσυνηθέντος ἄνευ προηγουμένων εἰς τὰ χρονικά τοῦ Ἁγίου Ὅρους ζητήματος οἱ Πανοσιολογιότατοι Ἀντιπροσώποι κατέληξαν ἐν συμπεράσματι εἰς τὰς κάτωθι σχέψεις καὶ ἀποφάσεις:

Ἐπειδὴ οἱ διοικοῦντες τὴν Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου κατέλυσαν πᾶσαν ἔννοιαν πρὸς τὰ κρατοῦντα μοναστικά ἥθη ὥστε νὰ περιέλθῃ ἡ Μονὴ εἰς ἀδιέξοδον. Ἐπειδὴ οἱ παλαιότεροι πατέρες τῆς Μονῆς ὑποστάντες σφοδρὰν ψυχολογικὴν βίαν ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν εἰσερχομένων φανατικῶν «ζηλωτῶν» καὶ κατήργησαν οὐσιαστικῶς τὴν γερωνικὴν σὺναξιν ἐποφελούμενα τῆς λόγω γήρατος καὶ ἀσθενείας ἀνεπαρκείας τοῦ Καθηγουμένου τῆς Μονῆς. Ἐπειδὴ διὰ τῶν ἐλικοφραγμένων οὕτω πως ἀρεσιῶν στοιχείων ἡ Μονὴ ἀπὸ Πατριαρχικῆς Σταυροπηγιακῆς μετατρεθῇ εἰς ἐτεῖαν ξένην πρὸς τὰς ἄλλας 19 Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὅρους δικαιοδοσίαν καὶ οὕτω περῶνται νὰ ἀπεμακρύνουν τὴν Ἱ. Μ. ἐκ τῆς Πατριαρχικῆς Κανονικῆς Ἐξουσίας. Ἐπειδὴ ἀπέχοντες πᾶσις τὰς λοιπὰς Ἱ. Μ. καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν πᾶσις πνευματικῆς ἐπικοινωνίας. Ἐπειδὴ τὸ προσωρινὸς τοῦτο κακὸν παράδειγμα εἶναι δυνατόν νὰ ἐπηρεάσῃ καὶ ἄλλα Ἱερὰ καθιδρυμένα τοῦ Ἁγίου Ὅρους ἐλαιομένων ἐξ ἰδίων ἐλαιοτήτων καὶ φρονιματιῶν τῶν ἐν αὐτοῖς μονάζοντων. Ἐπειδὴ ἡ ἐξηλαμένη αὐτῶν διάνοια καὶ ὁ πολλὸς νεανικὸς τῆρος ἀπειθαρχήσαντες αὐτοὺς εἰς σημείον νὰ περιφρονοῦν καὶ μετὰ σκαυότητος νὰ συμπεριφέρονται πρὸς πᾶσαν διοικητικὴν καὶ πνευματικὴν ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν. Ἐπειδὴ ἐτόλμησαν νὰ ἀποκαλοῦν τὴν σελτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας κοικὴν τὸν Σελτὸν Οἶκον. Πατριαρχὸν κ. Δημήτριον αίρετικὸν καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Πατριαρχεῖον ἐπίσης ὡς αίρετικὸν καὶ τὰς πρὸς αὐτὸ κοινωνούσας ἐκ μέρους Ἐκκλησίας σχηματικῆς. Ἐπειδὴ κυριαρχήσαντα τὰ ἐξτρεμιστικά

στοιχεία (ἅτινα προήλθον ἐκ τῆς Παλαιομερολογητικῆς ἐν τῷ κόσμῳ γινήσεως) κατέλυσαν σχεδὸν πάντων ἔννοιαν ἐξουσίας καὶ τάξεως ἐν τῇ Μονῇ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Στου Πατρ. Ἐξάρχου μετὰ τῆς Ἱεροκονιτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐνεφανίσθησαν ἐξομνησθησικαὶ μοναχοὶ ἐμπροσθέντες ἀποφασιστικῶς τὰς συνειδήσεις καὶ τὴν στάσιν τῆς Μονῆς μὲ ἀποτελεσματὶ νὰ παρουσιάζεται αὐτὴ ὡς ἐντελὴς «ζηλωτικὴ». Ἰνδακτικῶς ἀναφέρονται ὁ Ἱερομόναχος Ἰάκωβος, οἱ μοναχοὶ Παῦλος, Μάξιμος, Χρυσόστομος καὶ Δοσίθεος σὺν ταῦτοις ἐνεφανίσθησαν νεαροὶ μοναχοὶ, ὡς ἀποτελοῦντες τὴν δύναμιν τῆς Μονῆς ἐνθ' εἶναι ἐντελὴς ἄγνωστοι εἰς τὸ παρ' ἡμῶν τηρούμενον Μοναχολόγιον καὶ δόγματι τοιοῦτοι ὑπογράφαντες τὸ ὡς ἀνω ἀναφερόμενον πρακτικόν.

Διὰ ταῦτα ἡ Ἱερά Κοινότης μελετήσασα τὸ διημουργηθὲν Προβλημα μετὰ πολλῆς περισκέψεως ἀπεφάσισε: Δυνάμει τῶν ἁρθρῶν Α' τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 καθ' ὃ τὸ Ἅγιον Ὅρος «ἐξ ἐλόφους πνευματικῆς διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου» καὶ τοῦ Γ' καθ' ὃ «ἐκ ἀκριβοῦς τηρήσεις τῶν Ἀγιορευτικῶν καθεστάντων τελεῖ ὡς πρὸς μὲν τὸ πνευματικὸν μέρος ὑπὸ τὴν ἀνοπτήρην ἐπιτελείαν τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου». Ὡσαύτως δυνάμει τοῦ ἁρθρ. 5 τοῦ Κ.Χ. «πάντα αἱ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὡς Πατριαρχικὰ καὶ Σπουδαρχικὰ ὑπάγονται ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μὴ ἐπιτροπεύμενου οὐδενὸς ἄλλου μνημοσύνου πλὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἴκου. Πατριαρχίου καὶ εἰς οὐδένα δὲ ἐτερόδοξον ἢ σχισματικὸν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐγκαταδίωξις.

Ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ ἄρθρα τοῦ Κ.Χ. 9 καθ' ὃ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ εἰσὶν αὐτοδιώκτοι, διοικοῦνται δὲ συμφώνως τῷ ἐπισταρικῷ αὐτῶν κανονισμῷ τὸν ὁποῖον ψηφίζουσιν αὐταὶ καὶ ἐγκρίνει ἡ Ἱερά Κοινότης ἥτις καὶ ἀσχετὴ τὴν ἐπιτελείαν ἐπὶ τῆς τηρήσεως καὶ ὁμαλῆς λειτουργίας αὐτῶν μὴ δυναμένων νὰ ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κ.Χ. καὶ 10 καθ' ὃ πάντα ἀπάφους τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, λαμβανόμενῃ ἐν τῇ ἀκριβοῦς αὐτῆς, τῇ δοξαζομένῃ ἐν τῷ παρόντι Κ.Χ. εἶναι σεβαστὴ καὶ ἀποχρεωτικὴ διὰ τὰς Ἱ. Μονάς.

Ὅπως ὡς πρότερον ἐνέργειαν αὐτῆς ἐξαπολύσῃ τὸ ἀκόλουθον ἐγγράφον πρὸς τὴν ἱερὰν Μονὴν Ἐσφιγμένον. Πανοσιολογιώτατε.

Ἐν πολλῇ θλίψει καὶ βαθύτατῃ ἐκκλήξει ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Κοινότης ἐπληροφόρηθη, ὑπὸ τῆς ἐπανακαινίσεως ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἱερᾶς Ὑμῶν Μονῆς Ἱεροκονιτικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππου, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλεξάνδρου, ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Σπουδαρχικῇ καὶ ἀγαπῆτῃ ἀδελφῇ Μονῇ τοῦ Ἐσφιγμένου, μεταπήδησεν εἰς τοὺς καλουμένους «ζηλωτὰς» καὶ συγκεκριμένους εἰς τὴν παράταξιν τῆς λεγομένης Ἐκκλησίας τοῦ Ἀδξεντίου.

Καὶ νὰ μὲν, κατὰ τρόπον κυριολεκτικῶς ὀχλώδη, ἐσχυρίσθησαν οἱ μοναχοὶ τῆς ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος — εἰ ὅποια κατέλυσαν πάντων ἔννοιαν ἐννόμου καὶ κανονικῆς τάξεως ἐν τῇ Διοικήσει τῆς Μονῆς — ὅτι μόνον πνευματικῶς ἐπιχειροῦσιν μετὰ τῶν Ἀδξεντιανῶν σὺν δὲ καὶ διοικητικῶς ὅμως τοῦτο ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἀληθές, δὴλον ὅτι δὲν ὑφίσταται διοικητικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐξάφτης, δὲν μεταβάλλει τὸ γεγονός τῆς προσχωρήσεως τῆς Μονῆς εἰς τὰς τάξεις τῶν σχισματικῶν.

Παρατρέχοντες τὰ ὅσα διεβιάσθησαν ἡμῖν — ὡς πρὸς τὴν ἀσεβῆ καὶ ἀναρχικὴν συμπεριφορὰν τῶν εἰς κατάστασιν μανίας ἐμφανισθέντων μοναχῶν πρὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου καὶ τῆς Ἱεροκονιτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὴν ἐπίθεσιν, ἣν ὑπέστη γέρον καὶ Προστάτης τῆς Μονῆς, ἀποτολήρους ὅπως διαχωρῇ τὰς εὐθύνας αὐτοῦ — πληροφορούμεν ἐξ ἀποφάσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα, ὅτι ἡ ἐκδοχὴς αὐτῇ κατάστασις καὶ ἔξω τῆς κανονικῆς ὁδοῦ ἀχθείσης ἀκριβῶς Ἱ. Μονῆς, θὰ ἀντιμετωπισθῇ δι' ὅλων τῶν νομίμων εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν μέσων ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου.

Πρὸς τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν εὐθέως, ὅπως διασπεδάσας πάντων ἀμφιβολίας καὶ ψευδαίσθησιν τῆς ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος ὅτι οὐδέποτε, τόσον τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον, ὅσον καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Κοινότης τῶν 19 ἱερῶν Μονῶν, θὰ ἐγκαταλείψωσι εἰς χεῖρας σχισματικῶν μίαν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Μονήν.

Διὰ τοῦτο παρέχουμεν εἰς Ὑμᾶς προθεσίαν εἰκοσημερον ἀπὸ σήμερον ὅπως σκερθεῖ καλῶς τὰς συνετείας τῆς στάσεως αὐτῆς ἣν καθορίζουσιν ἔξωθεν ἐισελθόντα γνωστὰ στοιχεῖα ἀνήκοντα εἰς τὴν παρασυναγωγὴν τῶν ἐν κόσμῳ καλουμένων Παλαιομερολογικῶν, καὶ ἐν εἰρήρῃ καὶ ταπεινώσει ἀναγνώρισῃ τὸν ὄλισθον εἰς ὃν ἀδόκιμοι πινες καὶ πεπλανημένοι ὀδηγοῦν τὴν παλαίφατον Ἱ. Μονήν. Τελούντες ἐν ἀναμονῇ παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον, ὅπως, ταῖς πρεσβείαις τῆς Προστάτιδος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Τύπου Θεοτόκου Μαρίας καὶ τῶν Ἀγιοειπῶν Πατέρων φωτίσῃ τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῶν παλαιῶν καὶ νέων ἀδελφῶν, ἵνα μὴ ἐξωθήσῃσι τὸ ἱερὸν καθίδρυμα εἰς λυπηρὰς περιπετείας. Ὅσοι δὲ ἐπιθυμοῦσι νὰ εἶναι «ζηλωταί» οὐδεὶς ὁ ἐμποδίζων. Μόνον ἡ Ἱερά Πατριαρχικὴ καὶ Ἱεροκονιτικὴ Μονὴ τοῦ Ἐσφιγμένου δὲν θὰ στερῇται τούτοις οὐδέποτε. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ μὴ ὑπάρῃ οὐδεμία ἀμφιβολία.

Ἐπὶ τούτοις ἀποφασίζεται 1) ἡ ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἀπαμάκρυνσις τοῦ ἐμφανισθέντος ὡς Ἱερομόναχου Ἰακώβου προσχωμένου ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ Ἀδξεντίου καὶ ἡ ἔξωσις ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὁρους τοῦ Μοναχοῦ Παύλου Κυρίου τὴν καταγωγὴν ἐγγράφως ὑποσχεθέντος πρὸς τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον ὅτι θὰ εἶναι ἐπισταγμένος εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ὡς

νομιμόφρων Μοναχός.

Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ταύτην δὲν ἐσεβάσθη καὶ ἤδη ἐμφανίζεται πρωτοστατῶν εἰς ἀντικανονικὰς κινήσεις. 2) Παρατηρήθη μετ' ἐκπλήξεως ὅτι εἰς τὴν συνάθροισιν ἢ ὁποῖα ἐγένετο εἰς τὴν Μονὴν Ἐσφιγμένου ἔλαβον μέρος καὶ συνυπέγραψαν μάλιστα καὶ οἱ Μοναχοὶ Μάξιμος Χουσόστομος καὶ Δοσίθεος Κουτλουμουσιανοὶ Σκητιῶται χωρὶς νὰ ἔχουν ἀπολυτήρια τῆς Ι. Μ. Κουτλουμουσιῶν καὶ πράξιν ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὴν τοῦ Ἐσφιγμένου. Ὡς ἐκ τούτου ὀφείλουσαν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν μετάνοιάν των. 3) Διεπιστώθη ἡ ἐμφάνισις καὶ ἡ ὑπογραφή εἰς τὸ πρακτικὸν Μοναχῶν καὶ Δοξίμων ἀκόμη εἰσὶν οἵτινες δὲν εὗρονται ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν μοναχολογίοις τῆς Μονῆς κατεχωρημένοι ἢς ἐμφανίζονται ἀδελφοί. Καὶ οὗτοι δέον νὰ κανονίσουν τὴν θέσιν αὐτῶν κατὰ τὸν Κ.Χ. καὶ τὰ κρατοῦντα ἐν τῷ Ι. ἡμῶν Τόπῳ. 4) Ὅπως ἡ Ἱερά Ἐπιστοασία μὴ ἐπιχειροῦ καὶ μὴ ἐνεργῇ νέα τυχὸν ἐγγραφή ἐν τοῖς μοναχολογίοις ἄχρις οὗ ἐπιλυθῇ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω ἡ Α.Σ. ὁ Πατριαρχικὸς Ἐξαρχος εἶπεν: Ἡ Ἱερά Κοινότης ἐν ὁμοφωνίᾳ καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἐκτιμήσασα τὴν κρίσιν θεσιν εἰς ἡν περιήγαγον ἐπ' ἐσχάτων τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἐσφιγμένου πρόσωπα ἔξωθεν προσερχόμενα ἀλλὰ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς παρουσιωθέντες, ἔλαβε μέτρα ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς ἐπιθυμία ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν ἡρεμίαν καὶ γαλήνην ἀλλὰ καὶ τὴν κανονικὴν τάξιν ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ Μονῇ. Προσωπικῶς ὡς ἐδήλωσα καὶ ἐν ἀρχῇ δὲν συμμετέχω εἰς τὰ ληρθέντα ταῦτα μέτρα ὥς μὴ ἔχων πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδότησιν, καθ' ὅσον τὰ μέτρα ταῦτα ἀποτελοῦν ἐσωτερικὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἱμετέρου Μοναστικοῦ Πολιτεύματος κατὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κρατοῦντα. Οὐχ ἦντον ὁμοῦς ἐκφέρω ἀπλῶς γνώμην ὅτι ὀφείλει ἡ Ἱερά Ἑκκλ. Κοινότης πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς καλῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ νομοταγοῦς μερίδος νὰ λάβῃ σπουδὴν μέτρων ὥς τ' ἀνωτέρω, ὥστε ἡ παρατηρηθεῖσα ἀνταρσία εἰς τοὺς κόλπους μᾶς Ι. Μονῆς νὰ παταχθῇ ἵνα σώσῃ τὸ ὄντες αὐτῆς μέρος. Εὐχαριστοῦμαι ὅτι ὅλης καρδίας ὅπως μὴ παραστῇ ἀνάγκη σκληρῶν μέτρων, ἐκδηλουμένης ἐκ μέρους τῶν ἀτάκτων μετανοίας εὐλαβικοῦς καὶ μοναχικῆς ὑποταγῆς πρὸς χαλαρὰν τῶν Ἀγιορείτων Πατέρων καὶ τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας.

Ἐναντιόχομαι ἐπὶ τῆς προτάσεώς μου, ἥτις δὲν συμπροελέγθη εἰς τὰ πρακτικά. Πρόκειται περὶ τοῦ μέτρου ἐκείνου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀποδεικνύεται ἡ ταυτότης ἐνὸς ἐκείνου μοναχοῦ Ἀγιορείτου. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπ' ἀνάγκης διὰ τὸν Ι. Κλῆρον γενικῶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἵνα μὴ ἐμφανίζονται περιπτώσεις ἀντιποήσεως ἀρχῆς. Τὰ ἀγαθὰ τὰ ὅποια θὰ προκύψουν εἶναι πρόδηλα. Θὰ γνωρίζῃ ἡ Ι. Κοινότης καὶ πᾶσα Ἐκκλησιαστικὴ καὶ πολιτικὴ ἀρχὴ ἕνα ἕκαστον. Οὕτω θὰ προλαμβάνωνται οἱ ψευδορρησφόροι, οἱ ἀποσχηματισθέντες, οἱ ἀτάκτως περιφερόμενοι καὶ σκανδαλίζοντες, ὥστε τὸ τεταπημένον ὄνομα τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ νὰ ἴσταται εἰς τὴν ἀρ-

μόζουσιν αὐτῷ θεσιν. Ἀκόμη ἡ ταυτότης θὰ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὴν προέλευσιν, τὴν χειροθεσίαν καὶ ὑπὸ τίνος ἐγένετο αὕτη. Ἐλέχθη ἐνταῦθα ὅτι ὑπῆρχον τοιαῦται ταυτότητες προπολεμικῶς, ἐπομένως πρόκειται περὶ μᾶς πράξεως ἀνταποκρινόμενης εἰς προγενεστέρας ἀποφάσεις. Πᾶς νομιμόφρων Ἀγιορείτης θὰ δοκιμάσῃ χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν διὰ τοῦ μέτρου τούτου καὶ θὰ ἀποφειχθῇ ἡ νόθευσις τοῦ Μοναχισμοῦ καὶ τῆς κανονικῆς Ἱεροσύνης. Ἐὰν τοῦτο ἐτηρεῖτο ἀπαρεγκλήτως θὰ ἀπεφεύγετο ἡ περιπέτεια τῆς Ι. Μ. Ἐσφιγμένου.

Ἡ καθ' ἡμῶς Ἱερά Κοινότης ἀκούσασα μετὰ προσοχῆς τὴν πρότασιν τοῦ Σεβ. Προέδρου καὶ Πατρ. Ἐξάρχου ἐπεκρότησε ταύτην καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐφαρμογὴν βάσει τῶν παλαιῶν ταυτοτήτων βελτιωμένων, πιστεύουσα ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου. Τούτων αὐτῶ γενομένων λύεται ἡ Συνεδρία.

26.9.1972 Δευτέρα

Συνεδρία ΞΕ' ἑκτακτος

Συνεδρούσης τῆς καθ' ἡμῶς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐν ἀπαρίσσει εἰς ἑκτακτον αὐτῆς Συνεδρίαν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Πατρ. Ἐξάρχου Μητροπολίτου Φιλιππων κ. Ἀλεξάνδρου, μετὰ τὴν ὥς εἰδίσται προσευχὴν ἀναγινώσκειται καὶ ὑπογράφεται τὸ προηγούμενον Πρακτικὸν καὶ ἐγκρίνεται τὸ ἐν σχεδίῳ τοιούτων.

Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκειται τὸ ἀκόλουθον Τηλεγράφημα τῆς Α.Θ. Παναγιότητος «Εὐχαριστοῦντες ὁμετέρῳ τηλεγραφίῳ ἐκφράζομεν χαρὰν μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν ἐπὶ ἀγαπῇ συνεργασίᾳ πρὸς διευθέτησιν θεμάτων Ἱεροῦ Τόπου ἐπ' ἀγαθῷ αὐτοῦ. Ἐπαναλαμβάνομεν ἀπεριόριστον ἐνδιαφέρον στοργὴν Ἐκκλησίας ὑπὲρ προσφιλῶν ἀγιορειτῶν εὐλογοῦμεν πάντας. Πατριάρχης Δημήτριος».

Εἶτα ἀναγινώσκονται γράμματα τῶν Ι. Μονῶν ἀπαντητικὰ εἰς τὴν ἐπ' ἀριθ. 627)19.9. ἔ.ἔ. ἐγκύκλιον τῆς Ι. Κοινότητος. α) Σίμωνος Πέτρου ἐπ' ἀριθ. 156)20.9.72 ἐμμένοντες εἰς τὴν πιστὴν τήρησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκτάκτου Διτλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως Συνεδρία Ν.Β. τῆς 13.11.71 διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου, ὅστις ἐδήλωσε ὅτι θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν γραμμὴν τοῦ προκατόχου του.

Ἡ ἑκτακτος διτλὴ Ἱερά Σύναξις φέρει τὸν τύπον Ἑθνοσυνελεύσεως τοῦ Ἀγ. Ὁσίου συμφώνως τῷ 1ῳ ὁρθῳ τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐκτάκτου Διτλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἱερά Κοινότης δὲν δύναται νὰ ἀναρῶσιν τὰς ληρθείσας ἀποφάσεις αὐτῆς.

6) Τῆς Ι.Μ. Ἀγίου Παύλου ἐπ' ἀριθ. 624)25.9.72 «ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ἐπ' ἀριθ. 627) τῆς 19ης τρέχοντος μηνὸς Ἱμετέραν Ἐγκύκλιον, γνωρίζομεν τῇ Ι. Κοινότητι ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου Κυρίου Δημητρίου, ἡ ἀπόφασις ἡμῶν εἶναι ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν εἰς συζητήσιν παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον δηλωθῇ ὑπὸ τῆς Α. Πα-

ναγιώτης διὰ τοῦ τύπου οὗ δὲν θ' ἀκολούθησιν τὴν πορείαν τοῦ προκατόχου Αὐτοῦ».

γ) Τῆς Ι. Μ. Ξενοφώντος ἐπ' ἀριθ. 188)22.9.1972 «ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονὴ ἐμμένει ἐπὶ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ στοιχ. ΝΒ. 13. 11.71 ἐκτάκτου Διπλῆς Ι. Συνάξεως δεδομένου ὅτι τὰ αἷτια ἅτινα μᾶς ἔφερον εἰς τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Οἴκου. Πατριαρχοῦ, δὲν ἠοδήσαν ὡς ἠνέχοντο καὶ ἀναμένοντες. Ἀντιθέτως μάλιστα, ἐὰν λάβῃ κανεὶς ἐπ' ὅφιν του τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον τοῦ νέου Πατριαρχοῦ, Παναγιωτάτου κ.κ. Δημητρίου (Ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος φύλ. 167—168 1ης καὶ 15ης Ἀυγούστου 1972) ὡς καὶ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις Του πρὸς τὴν ἐνδημουσαν Σύνοδον (Ἐπιστολὴς ἀριθ. 60)8.8.1972 σελίς 7), ἡ ἐμμονὴ μᾶς ἐγένετο πλέον σταθερά.

δ) Τῆς Ι.Μ. Κωνσταντινίου ἐπ' ἀριθ. 126)25.9.1972 «ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονὴ οὐδέποτε διέκοψε τὴν μνημόνευσιν, ἀλλὰ μνημονεύει ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἔχοντες ὡς καὶ τὴν γνάμην ὅπως ἡ Ἱ.Μ. Πανοσιολογιότης συγκαλέσῃ Ε.Δ.Ι. Σύναξιν διὰ τὰ περαιτέρω».

Ὁ Σεβ. Ἅγιος Πρόεδρος ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἀνωτέρω γραμμάτων περιορίσθη νὰ εἴπῃ ὅτι οὐσιαστικῶς τὸ περιεχόμενον τῶν δὲν διαφέρει, ὡς ἐκ τούτου αἱ παρατηρήσεις αἱ γενομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ γράμματος τῆς Ι.Μ. Καραϊάλλου ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς Μονὰς ταύτας αἱ ὁποῖαι δὲν μνημονεύουν.

Μετὰ ταῦτα καλεῖ τοὺς Πανοσιολογιωτάτους ἀντιπροσώπους νὰ προτείνουν ἐὰν ἔχουν θέματα —ζητήματα κοινὰ ἐνδιαφέροντος. Οἱ Πανοσ. Ἀντιπρ. τῶν Ι.Μ. Μεγίστης Λαύρας, Κοινοβουλίου καὶ Ἐρημοσύνης προτείνουν ὅπως ληφθῇ ἀπόφασις τοῦ Σώματος καὶ παρακληθῇ τὸ Σεπτὸν Οἶκ. Πατριαρχεῖον ἵνα ὡς Μήτηρ Ἐκκλησία ἐπανεξετάσῃ τοὺς φακέλους τῶν ἀποσηματισθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1968 ἀναπολογίως ἀδελφῶν τῶν Ἱερῶν Μετανοίων τῶν α) Διαμαντῆ Λαζαρίδου τοῦ Νικολάου (Μοναχοῦ Ἀλεξάνδρου Λαυριώτου), Ἐμμανουὴλ Δασκαλάκη τοῦ Γεωργίου (Προηγ. Εὐσεβίου Ξηροποταμινοῦ), Νικολάου Βαλέντη τοῦ Ἰωάννου (Μοναχοῦ Νεκταρίου Κοινοβουσιανοῦ) καὶ δοθῇ αὐταῖς τόπος μετανόας ἐν τῷ Ι. ἡμῶν Τόπῳ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τῶν.

Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ ὁμοφώνως καὶ παρακαλεῖται εὐλαβῶς ὁ Σεβ. Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος διὰ τὰ περαιτέρω.

Κοινὴ διαγνώμη παρακαλεῖται ὁ Σεβ. Ἅγιος Ἐξάρχος ὅπως ἐκφράσῃ τὴν ζωηρὰν ἡμῶν ἐπιθυμίαν καὶ εὐχὴν παρακλήσιν πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα τὸν Σεπτὸν ἡμῶν Πατριάρχην, ἵνα ἐν τῇ μερίμνῃ Αὐτοῦ διὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος συστήσῃ καταλλήλως τοῖς ἀρμοδίῳ ὅπως ἰδιαίτερος ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν τοποθέτησιν ἐκάστοτε ὡς Διοικητοῦ Ἁγίου Ὁρους, τοῦ ἀρίστου διακρινομένου ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ ἀγάπῃ διὰ τὸν ἱερὸν ἡμῶν Τόπον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Σεβ. Ἅγιος Πρόεδρος ἀπηρθύνε

τὸν ἀκόλουθον χωρετισμὸν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν.

«Πανοσιολογιώτατοι Ἀντιπρόσωποι τῶν Κ.Ι. Μονῶν.

Ἐπὶ δωδεκάημερον μετὰξὺ Σας καὶ μετὰξὺ τῶν ἱερῶν σκιῶν τῶν ὁσίων Πατέρων, οἵτινες ἐκόσμισαν καὶ καθήγαγαν τὸν ἱερὸν τοῦτον χώρον, τὸ θεῖον σκήνωμα τῆς Ὑπερυλογημένης Μητρὸς ἡμῶν Παναγίας, ἐπελήφθησαν ὄντως σοβαροτάτων θεμάτων διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν περαιτέρω προώθησιν τῆς καλῶς ἐννοουμένης προόδου ἐν Κυρίῳ προκοπῆς τῶν ἐνταῦθα μοναστῶν.

Εὐχαριστίας ὀφείλομεν μετὰ Θεὸν καὶ τὴν Θεοτόκον τῇ προσοχητῇ ἡμῶν Πατρὶ καὶ Δεσπότη, τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριαρχῇ κ. Δημητρίῳ. Ὅστις μετὰ πολλῆς εἰσαγγελίας καὶ ἰδιαίτερας ἐν στοργῇ μερίμνης ἐξεδηλώθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀναρρήσεως Του εἰς τὸν Πανσεβάσιμον τῆς Ὁρθοδοξίας Θρόνον. Αὐτὰ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τῆς Α.Θ. Παναγιότητος διὰ τὰ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀδελφόντα τέκνα Του δέον βαθύτατα νὰ συγκινήσῃ τὴν Μοναστείαν Σας Πολιτείαν. Καὶ ὅπως ὁρίξῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνοικοῦν, «οὐδεὶς στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ», ὀφείλουν οἱ ἐν Ἁγίῳ Ὁρεῖ χάριτι θεῇ ἀσκητεύοντες, ὀφείλουν νομίμως νὰ ἀθλήσων, τεταγμένοι εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τῷ φύσει καὶ θέσει Ἐπισκόπῳ αὐτῶν ὡς οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐπιτάσσουν καὶ καθὼς οἱ πρὸ ἡμῶν Πατέρες ἐν ὑπακοῇ πολλῇ ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ τὴν ἐαυτῶν σωτηρίαν εἰργάσθησαν».

Αὐτοὺς ὁ χριστὸς καὶ σωτήριος κανὼν παρεσαλέτη ὑπὸ ἐνίων μοναχῶν, ἴσως ζήλῳ καὶ ἔρασι τελειώσεως, ἀλλὰ ἡ διάγνωσις τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι πειρασμός τις εἰσῆλθε εἰς τὰς τάξεις τῶν μοναχῶν «τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σῖτον» αὐτοὺς καὶ ἤδη εἰς ἐμπεριστατισμένης ἐκτάκτου Συνάξεως ἀπὸ κοινού ἐρανήσαντες τὰ θέματα ταῦτα ἐν ἀνγχῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν συνέσει, ἐν συνοχῇ καρδίας» καὶ ἐξητάσαμεν τὰ πρὸς θεραπείαν μέσα. Θεωρῶ ὑπερρέσιν μου, κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην Συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν ἐν κατανοήσει καὶ βαθύτατῃ ἐκτιμῇ τῶν περὶ Ἱερᾶς πραγμάτων ἡλδате συνέπειν καὶ νὰ ἐξαχθῶν ἐπισκοπομητικά συμπεράματα καὶ νὰ βάλετε ἡμεῖς αὐτοὶ τὸν δάκτυλον ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἡλδων. Ἀπομένει νὰ ἐφαρμόσετε τὰς ἀποφάσεις σας διὰ τὰ ὀρθοποδήσῃ ὁ Ἱερός Τόπος αὐτός, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν πᾶσι ἐκδηλουμένην ἐπιθυμίαν τῶν Θεοσεβῶν.

Τὸ δὲ Σεπτὸν Οἶκ. Πατριαρχεῖον, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ καὶ κεφαλὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀπὸ μελετήσῃ τὰ πρακτικὰ καὶ ἐξετάσῃ ὁλοκληρωμένον τὸ θέμα «Ἅγιον Ὅρος» καὶ εἰδικῶς τὰ τεθέντα ζητήματα θὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα, ἅτινα καὶ θὰ ἀποβλέπουν μόνον εἰς ἓνα σκοπὸν: Τὴν προώθησιν τῶν χριστιανικῶν ἀπειθῆς, τὴν ἐπαναφορὰν τῆς εἰρήνης, τὴν περαιτέρω ἐπ' εὐλογίας προαγωγὴν τοῦ Μοναχι-

αμοῦ.

Ἄγιοι Πατέρες. Σὰς ἐπόσχονται, ὅτι, ὅπως τὰς ἡμέρας ταύτας μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς καὶ ἀνοχῆς εἰς αὐθαδείας καὶ προλαίπειας ὁρισμένων ἀσπίτων καὶ περυσιομένων νεοκρίτων ἐν τῷ Μοναχισμῷ μετὰ τὴν αὐτὴν ἀγίατην θὰ εἰσηγηθῶ τὰ θέματά σας τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ πρὸς τὴν περὶ Αὐτὸν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ἐπιφαιέμενοι πάντες εἰς τὴν ἀμερόληπτον ἐνέργειαν καὶ κρίσιν τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν πνευματικοῦ Κέντρου. Ἐξομολογούμεθα ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προσδεύει τῆς Προστάτιδος ἡμῶν Θεοτόκου, νὰ σκεπῇ τὰ ἱερά ταῦτα Σχίσματα καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐνταῦθα ἀγωνιζομένους πρὸς κατάληψιν τοῦ γέρατος διὰ τοὺς νομίμως ἀβλαπτοῦς.

Ὁ Πανος. Ἀντιπρ. τῆς Ι.Μ. Διονυσίου ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀπήντησε εἰς τὰ ἐπὶ τῇ κατακλείδι τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐκτάκτων Συνεδρίων τοῦ Σάματος διὰ τῶν κάτωθι: «Σεβασμιώτατε Ἁγιε Ἐξορχε Μητροπολίτα τῆς Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Φιλίππων κ. Ἀλέξανδρε. Ἐνωτίσθημεν τῶν λόγων ἀγάπης Σας καὶ ἐν βαθύτατῃ συγκινήσει ἐκφράζομεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς Τριάς προσωπικῶς. Ἐμεῖθα εὐγνώμονες πρὸς Κύριον, ὅστις ἐνευθεν ἀγαθὰ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Δημητρίου τοῦ Α', ἵνα ἀποστείλῃ τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα εἰς Ἁγίον Ὅρος πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀπασχολούντων τὸν Ι. ἡμῶν Τόπον ζητημάτων.

Ὁμολογοῦμεν χάριτας εἰς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, διότι παρὰ τὸ προεχωρημένον τῆς ἡλικίας Σας καὶ τὴν μὴ καλῶς ἔχουσαν ὑγίαν Σας ἀνελάβετε τοὺς κόπους τοῦ ταξιδίου καὶ δὲν ἐφείσθητε τῆς ἐν σαρκὶ κακοπαθείας μετακινούμενος ἐπὶ δωδεκάημερον ἐνταῦθα καὶ συνεργαζόμενος μετὰ τὴν Ἱερὰν Κοινότητα, προκειμένου νὰ διευθετηθοῦν ὁρισμένα ζητήματα.

Μᾶς ἐδώσατε τὴν εὐκαιρίαν, Σεβασμιώτατε, νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν σίνησιν Σας τὴν ἐνμέθοδον διενθύνειν τῶν συνομιλιῶν, τὴν μακροθυμίαν ἐν διαλόγῳ διεξαγωγῇ τῶν συζητήσεων, τὰς σφοδρὰς διακρινήσεις καὶ ἀναλύσεις τῶν θεμάτων, ὡς καὶ τὰ δοθόδεα καὶ πεφοτισμένα κριτήριά Σας. Καὶ πάλιν οὕτως εὐχαριστοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως γίνετε ἐφιμνησθεὶς τῶν υἱοῶν συναισθημάτων ἡμῶν τῶν Ἀγιορειτῶν πρὸς τὴν Μητέρα ἡμῶν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν τοῦ βαθύτατου σεβασμοῦ μας πρὸς τὸν Οἰκουμεν. Πατριάρχην μας κ. Δημήτριον καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τῆς βαθύτης ἀγάπης μας, ἐκδηλουμένης ἐν προσεισχάς πρὸς τὸν Ὁρόνον τοῦ τεθλιμένου Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Τέλος ἀποφασίζεται ἡ ἀποστολὴ καταλλήλου γράμματος πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα ὡς καὶ πλήρους σειρᾶς τῶν Πρακτικῶν.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω γενομένην προσεισχὴν κηρύσσεται ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐκτάκτων Συνεδρίων ἐπὶ τὴν Προεδρίαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλεξάνδρου.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ Κώδικος τῶν Πρακτικῶν τῆς Ι. Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀθῶν. Καρκαὶ τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου 1972

Νέοι Στουδίται

Ἡ δημοσίευσίς τῶν πρακτικῶν ἐκ τῆς ἐκτάκτου συνεδρίας ΕΔ' γενομένης τῇ 23.9.ἔ.ε. τῇ παρουσίᾳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου καὶ τῶν δύο ἐκπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἐσφιγμένου σκαπεῖ νὰ ἀποκαλύρῃ τὸ ἀγωνιστικὸν φρόνημα καὶ τὸν ἡφαιστεϊδὴ ζήλον ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν ἐνοσχομένων εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν ἱστορικὴν Μονήν, οἵτινες εἶναι πρόθυμοι καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀσπίων νὰ θυσιάσουν χάριν τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας. Τὸ ὅτι οἱ ζηλωταὶ Πατέρες τῆς Ι. ταύτης Μονῆς ἀπεκάλεσαν τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν αἰρετικὴν, διότι ἀπεδείχθη τὸ νέον Ἡμερολόγιον, τὸ ὅτι ἐκαρρακτήρισαν τὸν Πατριάρχην ὡς αἰρετικόν, τὸ ὅτι ὁμολόγησαν εὐδαρῶς διὰ τὴν παῦσιν τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τὸ ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη ὑπ' αὐτῶν γραμμῇ κατοχυροῦται ὑπὸ τῶν Ι. Κανόνων καὶ ἰδιαίτερως τοῦ 31ου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τοῦ ΙΕ' τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου, τὸ ὅτι διεσάλπισαν πῶς δὲν προσῶνται τὰς ἐπαπειλούμενας ὑπὸ τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐξαρχίας κυρώσεις δηλοῦ σαφῶς καὶ ἀποδεικνύει περιτρώως τὸν ἀπαράμιλλον καὶ μοναδικὸν εἰς τὰ χρονικά τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἡρωισμόν τῶν Ἐσφιγμενικῶν Πατέρων ὑπὲρ τῆς Πατροπαράδοτου Πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὅστις διαπλέγει τὰς ἀγίας ψυχὰς των. Τὰ ὀνόματα τῶν Πατέρων τῆς Ι. Μονῆς Ἐσφιγμένου θὰ γραφῶν μετὰ ἀνεξίτηλα γράμματα εἰς τὰς χρυσὰς δέλτας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, διὰ νὰ ὑπομνησκούν εἰς ὅλας τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὰ καθήκοντα τῶν Ὁρθοδόξων ἐναντι τῆς Φιλοστόργου Μητρὸς, τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὡς προσπληρούμενοι θεοσέβειαν καὶ πνευματικότητα οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐξαρχίας Σεβασμιώτατος Φιλίππων Ἀλέξανδρος, Γέρον Ὁσιολόγος Διονυσίου καὶ Γέρον Δημήτριος Ἀγιοπαιλῆς θὰ δώσουν λόγον ἡμέραν πινὰ τῷ Κριτηρίῳ τοῦ Θεοῦ, καθότι ἄλλοτε μὲν δημοσιογραφοῦν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων (ἔχομεν γραπτὰ των κείμενα εἰς βιβλία ἰδικὰ των καὶ δημοσιεύσεις εἰς χριστιανικὰ ἔντυπα), ἄλλοτε δὲ καθίστανται πολέμοι τῶν ζηλωτῶν τῆς πατρικῆς εὐσεβείας. Ποῖος ἄλλος ἔγραψε πλείονα καὶ θερμότερα ἄρθρα ὑπὸ τὸν Πατέρα Θεόκλητον Διονυσίτην διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὰ

ὁρθὰ Λόγια καὶ τὰς σεπτὰς παραδόσεις; ἂν οἱ πάντες καὶ ὁ ἴδιος σιγήσωσιν, πάντως ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» κεκοιμήται καὶ αἱ αἰθεῖσαι τῶν Ἀθηνῶν εἰς ἅς πρὸ ἑτῶν κηρῶν ὑπερῆμνυτο τῆς ὁρθῆς πίστεως. Πῶς ἡ στροφή ἢ μᾶλλον ἡ ἀλλοίωσις αὕτη τοῦ π. Θεοκλήτου; ἐξηγοῦνται πάντα εὐχερῶς, ὥς διατείνονται πολλοὶ τῶν Ἀγιοφειτῶν Πατέρων, ἐὰν σκεφθῇ κανεῖς, ὅτι ὁ Π. Θεόκλητος ἠγάπησε τὴν δόξαν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν φίλων τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἥπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ὡ ἀνακόλουθοι πάντες οἱ Οἰκουμενισταὶ οἱ δὲ πλανῶντες καὶ πλανώμενοι καὶ θέλοντες νὰ ἀρέσετε τοῖς ἀνθρώποις: Ἀπεμπολεῖτε τὰ ἱερὰ καὶ ὅσα τῆς πίστεως ἡμῶν ἀντὶ πινακίου φαιδῆς!!! Ὅποιαν ἀπολογία νὰ δώσετε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, «τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ» καθ' ἣν «τίθενται θρόνοι φαδεροὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγονται; Ἐχθροὶ καὶ ἀπειθεῖς τῷ Θεῷ, τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Πατράσι τῆς Ἐκκλησίας πῶς τοιμάτε νὰ καλῆτε ἀναρχικοὺς ἀντάτας, φανατικοὺς καὶ ἀνατροπῆς τῆς ἐννόμου τάξεως ἐκείνους, οἵτινες πρὸ τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν φεῖδονται ζωῆς, ἀναπαύσεως, στέγης καὶ πάσης ἄλλης ἀνθρωπίνης ἀξίας; οἱ Ἐσφιγμένιται Πατέρες, κύριοι Οἰκουμενισταί, αὐτὴν τὴν στιγμήν ἔχουν ἡρωοποιηθῇ, τὰ ὀνόματά των ἐγράφησαν ἤδη ἐν βίβλῳ ζώντων ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ γνήσιοι Ὁρθόδοξοι οἱ ἀπανταχῶς τῆς γῆς εἶναι παρὰ τὸ πλεονόν των συμπτροσυχόμενοι νοερῶς μετ' αὐτῶν καὶ ἐνθαρρύνοντες διὰ τῶν ἀπαύστης δεήσεων αὐτῶν τὸν ἀγῶνα ἐκείνων, οἱ ὅποιοι πρὸ τῆς πομφυλάτης καὶ παναμιῶμον Ὁρθοδοξίας δὲν ὑπελόγιζαν οὐδὲν καὶ ἤδη ὡς πᾶγμα τοῦ θανάτου θὰ ὀδηγηθοῦν εἰς τὸν θάνατον ὑπὸ τῶν δεινῶν των. Οἱ ἄνθρωποι τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐξασίσουν αὐτοὺς, ἀφοῦ ἤδη ἀπεφασίσθη ἡ ἀπέλασις τοῦ Ἱερομονάχου Ταζόβου καὶ τοῦ Ὁσιολογιατάτου Μοναχοῦ Παύλου, εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀπελάσιν καὶ πάντας τοὺς ἐμμένοντας στερεῶς εἰς τὰ πατροπαράδοτα ἔθη, εἶναι ἔτοιμοι νὰ κάμωσιν τὸ πᾶν διὰ νὰ κλείσιν ἐρημικῶς τὰ πύγχυστα στόματα τοῦ λόγου, εἶναι ἀπεφασισμένοι νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἔκδοσιν ἀλλὰ καὶ τὴν μελέτην ὑπὸ τῶν Μοναχῶν παντὸς φυλλადίου ὑπερσπίζοντος τὴν πατρῶαν εὐσεβείαν.

Ἀνὴρτοι Οἰκουμενισταὶ πῶς ἀνοίγετε τὸ ἀπῆλγον καὶ ἀσεβὲς στόμα ὑμῶν καὶ καλεῖτε τοὺς Παλαιομερολογίτας σχισματικούς; οἱ ὑφ' ὑμῶν καλούμενοι χλευαστικῶς Παλαιομερολογίται καὶ παράταξις τοῦ Αὐξεντίου εἶναι οἱ γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ΜΙΑΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ κατ' Ἀνατολὰς Ἐκκλησίαν, οἵτινες σέβονται τιμῶσι καὶ βιοῦν ἐν τῷ πνεύματι τῶν Πατέρων καὶ τῇ παραδοθείσῃ πίστει τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῶν 8 πρώτων αἰώνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ διαφύλαξιν ἀλωβήτου τῆς ἱερῆς παρακαταθήκης ταύτης ἅχι θανάτου. Οὔτε ἐν ἰώτα, οὔτε μίαν κεφαλήν δὲν παρεσάλευσαν ἢ παρέλει-

ψαν οἱ Παλαιομερολογίται ἀπὸ τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ.

Ἦμεῖς θέλομε καὶ ἐπιδιώγομε νὰ ἀλλάξτε τὸ Πασχάλιον (διότι ἔχετε χάσει τὰ Πασχάλια σας ἐκ τῆς ὑπερηφανείας καὶ ἀσεβείας ὑμῶν), νὰ σφιζόνετε τὰς Ἀκολουθίας, νὰ εἰσαγάγετε τὸν νεοτερισμὸν τοῦ ἀρμονίου καὶ τῶν δογμάτων εἰς τοὺς ναοὺς, νὰ μεταβάλλετε τοὺς Κληρικοὺς εἰς λαϊκοὺς διὰ τῆς ἀφαρέσεως τοῦ ὁσίου καὶ τῆς κοπῆς γενεῶν καὶ μαλλίων νὰ ἀφαιρέσετε τὰ τέμπλα τῶν Ναῶν καὶ γενικῶς νὰ εἰσαγάγετε συνεχῶς καινοτομίας ὅλας ἀγνώστους καὶ ἀνεπιθυμήτους εἰς τοὺς Παλαιομερολογίτας, οἵτινες ἔχουν ἄκραν, τελείαν καὶ ἀπόλυτον ἀρσένειον καὶ σεβασμὸν εἰς τὰ παραδεδομένα ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. «Τυφλοὶ πνευματικοὶ καὶ ὀδηγοὶ τυφλῶν! Εἰς βόθυνον πεσεῖσθε κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἀναμνησθητέως, διότι ἡ Ἀλήθεια εἶναι Μία καὶ βοᾷ ἀφ' ἑαυτῆς. Ἦμεῖς χωρὶς νὰ τὸ θέλετε ἐποικήσατε ἥρωας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῇ προαιρέσει τοὺς Ἐσφιγμένιτας Πατέρας. Καὶ τὸ χεῖριστον ὅλων εἶναι, ὅτι ἀποκαλεῖτε αὐτοὺς ψευδόμενοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως ὑμῶν ἂν ὄντως εἶναι χριστιανική! σχισματικούς». Ὁ τίτλος οὗτος, Νεομερολογίται καὶ Οἰκουμενισταὶ! ἀνῆκει εἰς ἡμᾶς τοὺς προδότας τῆς Ὁρθοδοξίας, τοὺς καταλυτὰς παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου, τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὰς ἀποστολικὰς διαταγὰς καὶ πατερικὰς ὑποθήκας τοὺς ἀνιστορήτους ἢ μᾶλλον διαστρεβλωτὰς καὶ παραχαράκτας τῆς ἀληθείας. Ἀνοίξατε τὸ Πηδάλιον καὶ ἐμβαδύνατε εἰς τὸν 31ον Ἀποστολικὸν Κανόνα, τὸν ΙΕ' τῆς ΑΒ' Συνόδου καὶ τὸν Α' Κανόνα τοῦ Μεγ. Βασιλείου διὰ νὰ διαπιστώσετε ὅτι ὁ μὲς εἴσθε σχισματικοὶ καὶ ὅχι οἱ Παλαιομερολογίται.

Κ λ ε ῖ ο μ ε ν τ ὸ π α ρ ὸ ν σ χ ὄ λ ι ο ν διὰ τοὺς Ἐσφιγμένιτας ἥρωας Μοναχοὺς καὶ τὰ διαμεμεφθέντα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐξουσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τὴν σκέψιν, ὅτι, οἱ ἔχοντες ὅτι θὰ ἀκούσουν καὶ ἐννοήσουν πολλὰ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν παρόντων πρὸς ὁρθὴν τοποθέτησιν τῶν ὁσῶν ἀποτελοῦν τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Κῶ κατασπασόμεθα

Καίτοι ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονὴ συνεχίζει τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου καὶ τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου τοῦ Α' καὶ ἐδηλώσαμεν τοῦτο εἰς Ὑμᾶς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 156120.9.72 ἡμετέρου ἐγγράφου θεωρουμένου ὡς στοιχειώδη ἐποχρώσιν μας νὰ σᾶς ὑπενθυμίσωμεν τὴν χαώδη σημερινὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν καὶ τὸ ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐπαληθεύονται τὰ λόγια τῆς Ἁγίας Γραφῆς «Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνησθήτε τῶν σῶμάτων τῶν προσηρμένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαίχται κατὰ τὰς ἐαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσθεειῶν. Οὗτοι εἰσὶ οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες». (Καθολικὴ ἐπιστολὴ Ἰσοδά 17, 19) ΠΡΕΠΕΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΚΑΤΙ ΝΑ ΓΙΝΗ.

Ἡ ἔνωσις μὲ τὸν αἰρετικὸν Πάπα εἶναι γεγονός. Ἡ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔλαβεν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρσεως τοῦ ἀναθέματος καὶ τὸ πρὸς τῆς 7ης Δεκεμβρίου τοῦ 1965 μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἐνώπιον τῆς Παπικῆς ἀντιπροσωπείας, (ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ὁποίας ἦτο ὁ Καρδινάλιος Λαυρέντιος Σέχαν). Ὁ ἀποθανὼν Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἐδιάβασε μεγαλόφωνος τὴν πρᾶξιν τῆς ἁρσεως ποὺ καταλήγει μὲ τὰ ἑξῆς: ... ἡ μετρούτης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱεροτάτων Μητροπολιτῶν καὶ Ὑποεπίμων, ἀγαπητῶν δ' ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, καιρὸν εὐπροσδεκτον τῷ Κυρίῳ τὰ νῦν ἡγησάμενοι, ἐν Συνόδῳ συνελθόντες καὶ διασκεψάμενοι, κοινωνοὶ τε γινόμενοι τῆς ἀπὸ τῆς προσβιτέρας Ρώμης ὁμοίας προσθέσεως καὶ γνώμης, ἐγνώμεν ἅρα ἀπὸ τῆς μνήμης καὶ ἐκ μέσου τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μιχαὴλ τοῦ Κηρουαρίου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου ἐξενεχθὲν προσηρμένον ἀνάθεμα».

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῆς ἁρσεως τοῦ ἀναθέματος εἶναι πασιφανὴς ἀντορθόδοξος, καὶ ὁ τότε Πατριάρχης Ἀθηναγόρας καὶ ὁ Πάπας ἐδήλωσαν ἐπισήμως, ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι διαφοραὶ μετὰ τὸν Ὁρθόδοξον καὶ Παπικὸν ὀφίστανται καὶ μετὰ τὴν ἁρσιν τοῦ ἀναθέματος. ΤΗΣΤΑΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕΤΑ ΠΑΡΕΛΕΤΣΙΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΤ ΕΠΙΤΑΓΙΑΣ.

Ὅταν ἡ ἁρσις τοῦ ἀναθέματος ἔπαυε νὰ πολυσυζητεῖται, τότε τὰ καταλυτικὰ στοιχεῖα ἔλαβον θάρρος. Τὸ 1967 δύο χρόνια μετὰ τὴν ἁρσιν τοῦ ἀναθέματος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, Ἰάκωβος ἤρχισεν νὰ ζητήτῃ γαμψῇ τῇ κεφαλῇ, ὅχι αἵρεσιν ἀλλὰ ΑΘΕΙΑ. Εἰς ἄθρονον τοῦ δημοσιευθέν εἰς τὴν ἐφη-

μερίδα Τάμης τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν 25ην Σεπτεμβρίου ἐγγράφη: «Τὸ νόημα τοῦ Θεοῦ εἶναι μία ἀφρησμένη Ἑλληνικὴ ἰδέα, τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος τῆς σήμερον καὶ τῆς αὔριον δὲν ἀποδέχεται. Εἰδικῶς δέ, ἡ ἀποδοκιμασία αὐτῆς ἀφορᾷ τὸ δόγμα τῆς Τριαδικότητος. Ἐπομένως δεόν ὅπως ἀπεκδινηθῇ ἡ θεολογία τῶν Ἑλληνικῶν τῆς ἐνδιαιτήτων ἐν μετὰ τῶν ὁποίων τὸ δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος». Ἰδρυσε μὲ 500.000 δολάρια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Πανθεοτικῶν Ναὸν καὶ ὅμως ἐξακολοθεῖ νὰ παραμένῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ διότι μνημονεύει ἀνελλιπῶς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον.

Πανοσιολογιότατοι τὰ παρέκτροπα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰακώβου σᾶς ἐγνωστοποιήσαν καὶ ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου καὶ τὰ γνωρίζετε καλῶς. Ἡμεῖς ὅμως δὲν γνωρίζομεν διὰ ποίου ΜΑΓΙΚΟΤ ΤΡΟΠΟΤ ὁ κηρύσσων παρησία τὴν ἀνυπαρξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος καὶ μνημονεύων τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον Δημήτριον τὸν Α' νὰ ἐξακολουθῇ νὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ, ἀνεν καὶ τῆς ἐλαχίστης ἐνοχλήσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐνῷ οἱ ὁμοῦς πιστεύοντες καὶ λατρεύοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα καὶ μὴ μνημονεύοντες τὸν Πατριάρχον Δημήτριον (λόγω τῆς μὴ ἐπακηρύξεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆς καλῶς γενομένης ἁρσεως τοῦ ἀναθέματος, τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου, περὶ χορηγήσεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων εἰς τοὺς αἰρετικούς Παπικούς, τοῦ ὀφίστασθαι τῆς Ἁγίας Τριάδος Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἰακώβου κλπ.) νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἀπειθαρχίᾳ καὶ νὰ ἀναμένεται νὰ τοὺς ἐπιβληθῶν ποινὰ διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως.

Μαγικὸς ὅπως τρόπος εἰς τὴν δοθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν ἔχει θέσιν καὶ ὅσον θὰ ὑπάρχον ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιεπίσκοποι κηρύσσοντες κατὰ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ἀνήκοντες εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, θὰ ὑφίσταται ὁ δίκαιος σκανδαλισμὸς τῶν Μοναχῶν καὶ αἱ διαβεβαιώσεις τῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου, ὅσο καὶ τῆς νεοσυσταθείσης ἐπιτροπῆς διαφωτίσεως τῶν παρασπονδούντων ἀδελφῶν, θὰ ἀποβαίνουν εἰς μάτην. Ἡ ΚΑΚΩΣ ΝΟΟΤΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ οὐδέποτε θὰ ἀντιστασθήσῃ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τὴν βεβαιότητα διὰ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προκαίρουν μόνον ἐκ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ ἀποφάσεων τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐφαρμογὴ σήμερον ὑφ' Ὑμῶν ποικίλων πέσεων κατὰ τῶν μὴ μνημονευόντων θὰ ἀποτελέσῃ τὴν αἰτίαν τῆς διακοπῆς καὶ τῆς ἐλαχίστης προστασίας

Διαμαρτυρία

Πολυάριθμα καί πολυποικίλα τηλεγραφήματα, μηνύματα κλπ. εξέπεμφθησαν με την ευκαιρίαν πού «άπέθανε καί έτάφη» ὁ Ἀθναγόρας. «Δοκιμασίᾳ» τῆς πίστεως πολλῶν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπεδείχθη ὁ ἄνθρωπος αὐτός καί διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἐνώσω ἔζη καί δι' αὐτοῦ τοῦ θανάτου του. Φρίκην καί θλίψιν προκαλεῖ ἡ τόση λύσσα «ὀρθοδόξων» νά κολάσουν τὴν ψυχὴν των καί ἡ τόση ἰσχυρία νά δείξουν ὅτι ἀδιαφοροῦν τελείως διὰ τὴν πίστιν πού τοὺς παρέδωσαν οἱ πρόγονοί των, διὰ νά τὴν μεταδώσουν καί αὐτοί εἰς τοὺς ἐπιγόνους των, ἵνα σωθῶσι. Μέχρι μανίας ζήλος «γιά τὰ μάτια τοῦ κόσμου» καί διὰ νά στήσωσι τὴν «τιμὴν» ἀνθρώπου, διὰ τὴν πίστιν οὕτε λέξιν καί μόνον ὁ Θεός δέν ἔχει δικαίωματα.

Τὰ τηλεγραφονήματα αὐτὰ ἦσαν ἀνάλογα μετὰ τὴν ψυχραίνουσαν τῶν ἀποστολέων καί τὴ πῶς «έδλεπον» οὗτοι τὸν Ἀθναγόραν. Ἀλλὰ τὸ βλασφημότερον καί δουλοπρεπέστερον πάντων ἀπέστειλεν ἡ «Ἱερά Κοινότης Ἀγίου Ὁρους», πρᾶγμα ἀπίστευτον καί ἀπαράδεκτον, δι' ὃπερ διαμαρτυρούμεθα. Ὅλοι μεταχειρίζονται τὰ «κατὰ συνθήκην» καί φαμφαρονικάς κοσμικάς ἐκφράσεις καί ἕνας δύο μόνον ἀναφέρουν τὸ σύνθημα, πού λέγεται διὰ κάθε χριστιανόν, «μετὰ τῶν ἁγίων». Ἡ «Ἱερά Κοινότης» ὑποβάλλουσα πᾶ «θερμὰ υἱικά συλλυπητήρια» ἐπὶ τῷ θανάτῳ «τοῦ πολυσεβάστου Ποιμενάρχου ἡμῶν καί μεγάλου Πατριάρχου», δέεται νά τὸν τάξῃ ὁ Θεός «μετὰ Ἱεραρχῶν Χρυσοστόμων, Γρηγορίων, Φωτίων, Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν, Διδασκάλων καί πάντων τῶν Ἀγίων»!!! Θεέ μου, μεγάλη ἡ μακροθυμία Σου! Ὅλοι ὅσοι ἔστειλαν, ἔγραψαν κατὰ τὸ συμφέρον των, κατὰ τὸν τρόπον καί τὸν βαθμὸν πού τοὺς ἐξυπηρέτησεν ἡ πολιτεία τοῦ Ἀθναγόρα (Οὐδεὶς αὐτῶν ἀνεφέρθη εἰς καλὴν πράξιν τούτου).

τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου, τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας τῆς προστάτιδος μας, με ἀποτέλεσμα τὴν ΟΡΙΣΤΙΚΗΝ ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΜΑΣ, ἡ ὁποία καί θὰ ἐπέλθῃ διὰ βιαίων καί ἀλλεπαλλήλων κτυπημάτων, ὥς τὸ προσφάτως δοθέν ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ Διοικητοῦ Κ. Κασοδημητροπούλου. Χωρὶς τὴν σκέπην τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου εἴμεθα ἕνα μηδέν. Τὰ προνόμια τοῦ Ἁγίου Ὁρους θὰ ἀπωλεσθῶν καί κινδυνεύει ἡ Σωτηρία τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μας, διότι εἶναι γεγραμμένον «μέλλει γὰρ ὁ τίς τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ, καί τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ» (Κατὰ Ματθ. ιστ' 27).

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Φιλαδελφείας.

+ Ὁ καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς Σάμωνος Πέτρος

Κοινοποιεῖται

Εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους μετὰ τὴν θεομὴν παράκλησιν ὅπως λάβωσιν γνῶσιν.

Οἱ Ἀγιορεῖται κατὰ τὴν χρεωστοῦν νά ὑπερβάλουν τοὺς πάντας εἰς δουλοπρέπειαν καί ἐκφράσεις ὑπὲρ τοῦ Ἀθναγόρα, Τὸ ὅτι παρέδωκε τὴν Μητέρα μας, τὴν Ὁρθοδόξον, νά τὴν ἀτιμάσουν οἱ ἄτιμοι, μᾶς δημιουργεῖ ὑποχρέωσιν τοιούτων ἐκφράσεων καί εὐχῶν; Διὰ ποῖον ἔργον καί ἀγῶνα τοῦ Ἀθναγόρα δικαιούμεθα νά εὐχόμεθα νά ταχθῇ μετὰ Ἱεραρχῶν Χρυσοστόμων, Γρηγορίων, Φωτίων, Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν, Διδασκάλων καί πάντων τῶν Ἀγίων; Ἐὰν αὐτὸς κρίνεται ἄξιός αὐτῶν τοὺς ὁποίους ἐβλασφήμησεν ὑπὲρ πάντας, τότε τί χρειάζονται ἄλλοι οἱ ἅγιοι Πατέρες καί αἱ ἅγιοι Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, πού ἡγωνίζοντο συνεχῶς διὰ τὴν ὀρθότητα τῆς πίστεως; Καί ἐκὼς δέν ἐξηράνθη ἡ μελάνη τῶν Γραμμάτων, πού τοῦ ἔγραψαν «ν' ἀναθεωρήσῃ τοὺς ἀντορθόδοξους, προσανατολισμούς του...»

Ἀλλὰ δέβαιον ὅτι τοῦτο δέν ἀποτελεῖ τὸ φρόνημα καί τὴν ἐκφρασὴν τῆς ψυχῆς τῶν Ἀγιορευτῶν, ἀλλὰ τὸν «συσχηματισμὸν τῷ κόσμῳ» τινῶν. Μερικοὶ τῶν ἐνδυθέντων τὴν «ἐξουσίαν», οἰκειούμενοι τὸ ὄνομα τῶν Ἀγιορευτῶν Πατέρων, ἐκφράζονται ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, πέρρω ὅμως ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νά εἶναι ἐκφρασεις τοῦ πληθους τῶν Ἀγιορευτῶν. Ἡμεῖς δέν εἶναι δυνατόν νά τρέφωμεν «υἱικά αἰσθήματα» διὰ... «ποτέρω», ὅστις «ἀντὶ ἰχθύος καί ὡσὺ ἔδωκεν ὄφιν καί σκορπίον» καί μὴ γένοιτο ν' ἀναφερθῶμεν εἰς Χρυσοστόμους, Γρηγορίου, Φωτίους, Διδασκάλους καί Ἀγίους τοὺς ὁποίους αὐτὰς ἀπετροπιάζετο ὡς σκότος! Τὸ ἀνάθεμα, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἤρην ἀπὸ τοῦ παπισμοῦ, εἶναι ἰκανὴ πράξις, διὰ νά ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ

Ἀγιορεῖται

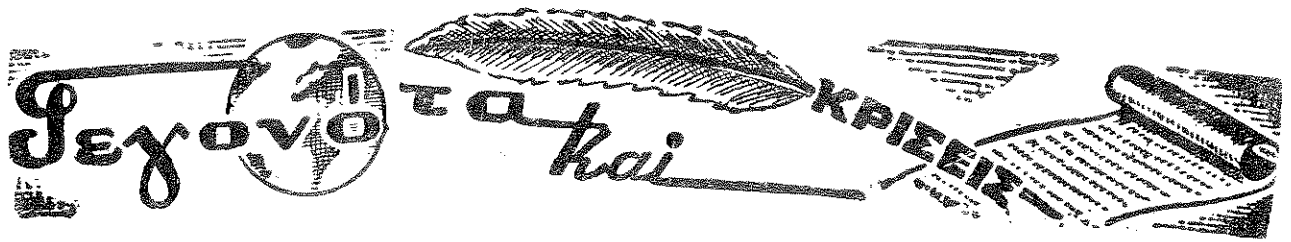
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἡμεροδεῖται τοῖχου καί τσέπης τοῦ ἔτους 1973, ἐξετυπώθησαν μετὰ πλουσίαν καί ἐκλεκτὴν ὁλὴν.

Παρακαλοῦνται ὅθεν, οἱ ἐφημέριοι καί πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καί Παραρτημάτων Ἑλλάδος καί Ἐξωτερικοῦ, ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν διάδοσιν αὐτῶν.

Τιμὴ ἡμεροδεκτικῶν τοῖχου ὀρχ. 12 τσέπης ὀρχ. 5. Ἡ αὔξησις τῶν τιμῶν τῶν ἡμεροδεκτικῶν κατὰ 1 ὀρχ. ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνατίμησιν τοῦ χάρτου.

Τὸ προϊόν τούτων θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀνεργεσίαν Αἰθούσης Κατηχητικῶν ἐν Περικτερίῳ, δι' ὃ καί παρακαλοῦμεν τὴν προτίμησιν αὐτῶν.

Πανηγύρεις Δεκεμβρίου

Τὴν 6 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Τρίτην ἑορτὴν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου πανηγυρίζουν 1) ἡ Ἱ. Μ. Παιανίας 2) Ἱ. Μ. Χαλδαρίου 3) Ἱ. Μ. Κορινθίου 4) Ἱ. Ν. Ρεθύμνου—Κρήτης 5) Ἱ. Ν. Ἀχαρνῶν.

Τὴν 9 ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Θεομήτορος Ἀννης πανηγυρίζουν αἱ Ἱ. Μοναί 1) Μαχισπολίου καὶ 2) Σαλαμίνος.

Τὴν 12 ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος πανηγυρίζουν 1) τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ταμιουφίων 2) Σαλαμίνος καὶ 3) Ασπίας.

Τὴν 25 ἡμέραν Κυριακὴν ἑορτὴν τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Θεσσαλονίκης.

Τὴν 27 ἡμέραν Τρίτην ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου πανηγυρίζουν 1) ἡ Ἱ. Μ. Παλ. Ἡρακλείου καὶ 2) τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ἱ. Μ. Ἁγίου Μάρκου—Κορυπίου.

Πανηγύρεις Ἰαννουαρίου

Τὴν 1 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν ἑορτὴν τοῦ Μεγ. Βασιλείου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ν. Ψυχικοῦ.

Τὴν 17 ἡμέραν Τρίτην ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Κοιτουβιάνας.

Τὴν 19 ἡμέραν Πέμπτην ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Ἐγγενικοῦ πανηγυρίζουν αἱ Ἱ. Ναοὶ Δράμας καὶ Παιτρῶν.

Τὴν 30 ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Τριῶν Ἱεραρχῶν πανηγυρίζουν αἱ Ἱ. Ναοὶ Θεσσαλονίκης καὶ Κορίνθου.

“Ἀπέθανε καὶ ἐτάφη,”

Τὴν 7ην Ἰουλίου ἀπέθανεν ὁ αἰρετικός καὶ κοκόδοξος ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως Ἀθηναγόρας ὁ Α' (1886—1972). Διὰ τοῦ θανάτου του διελύθη ὁ μῦθος περὶ τῶν δῆθεν γρηγορούντων «στρατηγῶν» τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, διότι ἄκομη καὶ οἱ ἄκρας ἀντιτιθέμενοι πρὸς τὰς ἰδέας καὶ ἐ-

νεργείας τοῦ ἀποθανόντος ἐτέλεσαν μνημόσυνα ὅπως ὁ Θεὸς τῆς Ἀληθείας κατατάξῃ τὸν μέγαν ἐχθρὸν καὶ δι-αστρεβλωτὴν τῆς Ἀληθείας «μετὰ πνευμάτων δικαίων», «ἐνθα οὐκ ἔστι λύπη», «ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ πρὸ-σώπου» τοῦ Κυρίου! «Ἀγωνιστική» δέ ἐφημερίς μᾶς ὑ-πενθύμισεν ὅτι «οφείλομεν νῦν προσευχηθῶμεν θερμῶς, ὅ-πως εὖρῃ (ὁ Ἀθηναγόρας) ἔλεος κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ πρὸ τοῦ φοβεροῦ δήματος τοῦ Χριστοῦ!»

Ἀλλὰ τὸ ἄκρας τοῦτο ἐξοργιστικὸν ἀποδεικνύει ὅ-τι δὲν ὑπάρχει συνείδησις βοθεῖα περὶ τοῦ τί εἶναι αἵ-μας. Διότι εἰ κατὰ τὴν ἁγίαν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν ὁ αἰρετικός χωρίζεται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπεκόπτεται τοῦ ἁγίου σώματος τῆς Ἐκκλησίας, δὲν εἶναι ἐρωτῶμεν ἐμ-παιγμός καὶ προσβολὴ δεινὴ κατὰ τοῦ Θεοῦ αἱ ἐπιμνη-μόσυναι δεήσεις ὑπὲρ τοῦ αἰρετικοῦ ἀνδρός; Τότε διατί κόπτονται κατὰ τῶν μνημοσύνων τῶν ἀθῶν Μασόνων;

Ἀλλὰ καὶ γενικῶς αἱ δηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν ἄ-μα τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀθηναγόρου ὑπὸ τοῦ Ἀθηνῶν Ἱερω-νύμου καὶ λοιπῶν ἱεραρχῶν καὶ ἐπισήμων προσώπων δει-κνύουν δύο τινά: Πρῶτον, ἡ διάδρασις ἐκ τοῦ Οἰκουμε-νισμοῦ εἶναι μεγίστη καὶ δεύτερον, τὰ «ἄχρι καιροῦ» πρέ-πει νὰ παύσουν διότι πλέον ἡ Κρατοῦσα Ἑλλαδικὴ Ἐκ-κλησία ἀπεδείχθη ὅτι δὲν οἰκονομεῖ τοὺς αἰρετικούς Οἰ-κουμενιστάς, ἀλλὰ τοὺς θεραπεύει καὶ στοιχεῖ ἀδεῶς ταῖς ἰδέαις αὐτῶν.

Ὁ Κύριος ἅς εἰσφυλάττῃ καὶ σῶσῃ τοὺς Ὁρθόδο-ξους εὐσεβεῖς!

Περιοδικὸν “Ἁγ. Κυπριανός (Τεύχος 63—64 Ἱ-ουλ. Αὐγ. 1972).

• Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ •
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280
Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντῆς συντάξεως † ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας
Παῖσιος
Κάνιγγος 32—Ἀθῆναι 147
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :
Ἐσωτερικῶς: Ἐξάμηνος δραχμὰς 15.—
” Ἐτησίᾳ ” 30.—
Ἐξωτερικῶς: Ἐξάμηνος δολλάρια 2
” Ἐτησίᾳ ” 4
Τιμὴ Φύλλου δρχ. 2